

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การ เสนอผลการทดลองสำหรับการวิจัยฉบับนี้ จำแนกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นการ เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่มีลักษณะการแจกแจงของประชากรแตกต่างกัน เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูล 4 รูปแบบ โดยมีอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05 ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 5, 10, 15 และอัตราส่วนความแปรปรวนเท่ากัน ผลการทดลอง เสนอไว้ตั้งแต่ตารางที่ 2 ถึงตารางที่ 4 และเสนอแผนภาพเปรียบเทียบผลให้เด่นชัดในแผนภาพที่ 1 ถึงแผนภาพที่ 3

ตอนที่ 2 เป็นการ เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่มีลักษณะการแจกแจงของประชากรแตกต่างกัน เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูล 4 รูปแบบ โดยมีอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01 ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 5, 10, 15 และอัตราส่วนความแปรปรวนเท่ากัน ผลการทดลอง เสนอไว้ตั้งแต่ตารางที่ 5 ถึงตารางที่ 7 และเสนอแผนภาพเปรียบเทียบผลให้เด่นชัดในแผนภาพที่ 4 ถึงแผนภาพที่ 6

ตอนที่ 3 เป็นการ เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่มีลักษณะการแจกแจงของประชากรแตกต่างกัน เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูล 4 รูปแบบ โดยมีอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05 ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 5, 10, 15 และอัตราส่วนความแปรปรวนไม่เท่ากันเป็น 1 : 2 : 3 ผลการทดลอง เสนอไว้ตั้งแต่ตารางที่ 8 ถึงตารางที่ 10 และเสนอแผนภาพเปรียบเทียบผลให้เด่นชัดในแผนภาพที่ 7 ถึงแผนภาพที่ 9

ตอนที่ 4 เป็นการ เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่มีลักษณะการแจกแจงของประชากรแตกต่างกัน เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูล 4 รูปแบบ โดยมีอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01 ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 5, 10, 15 และอัตราส่วนความแปรปรวนไม่เท่ากันเป็น 1 : 2 : 3 ผลการทดลอง เสนอไว้ตั้งแต่ตารางที่ 11 ถึงตารางที่ 13 และเสนอแผนภาพเปรียบเทียบผลให้เด่นชัดในแผนภาพที่ 10 ถึงแผนภาพที่ 12

อนึ่งก่อนการรายงานผลและตีความหมายการเปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟ จากข้อมูลที่ไคเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ และวิธีแปลงรูปแบบ 4 วิธี จะได้เปรียบเทียบอัตรา ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง (Actual Type I Error Rate) กับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุ (Nominated α) ก่อน สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ จะใช้เกณฑ์การตัดสินความสามารถในการควบคุมความคลาดเคลื่อน จากเกณฑ์ของโคชแรน (Cochran , 1954) โดยใช้ความหมายดังนี้

1. ถ้าอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลองของการทดสอบ เอฟ แต่ละวิธี อยู่ระหว่าง .040 กับ .060 สำหรับ $\alpha = .05$ และ .007 กับ .015 สำหรับ $\alpha = .01$ จะถือว่าวิธีนั้นสามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนได้เท่ากับอัตราความ คลาดเคลื่อนที่ระบุ

2. ถ้าอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลองของการทดสอบ เอฟแต่ละวิธี อยู่นอกขอบเขตที่ระบุไว้หัวข้อ 1 จะถือว่าวิธีนั้นไม่สามารถควบคุมอัตราความ คลาดเคลื่อนได้ตามที่ระบุไว้ มี 2 กรณี คือ

2.1 กรณีที่อัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลองของการ ทดสอบเอฟแต่ละวิธีที่อยู่นอกขอบเขตเกินกว่าเกณฑ์ขั้นสูง จะถือว่า ความคลาดเคลื่อน ประเภทที่ 1 จากผลการทดลองของวิธีนั้น มีอัตราความคลาดเคลื่อนมากกว่า α ที่ระบุ

2.2 กรณีที่อัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลองของการ ทดสอบเอฟแต่ละวิธีที่อยู่นอกขอบเขตน้อยกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ จะถือว่า ความคลาดเคลื่อน ประเภทที่ 1 จากผลการทดลองของวิธีนั้น มีอัตราความคลาดเคลื่อนน้อยกว่า α ที่ระบุ

ขั้นต่อไปจึงพิจารณาเปรียบเทียบอำนาจการทดสอบ เอฟจากข้อมูลที่ไคเมื่อคำนวณ จากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงรูปแบบข้อมูล 4 วิธี สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้จะใช้เกณฑ์การตัดสิน ความแตกต่างของอำนาจการทดสอบ เอฟ จากการคำนวณดังแสดงในภาคผนวก โดยใช้ความหมายดังนี้

1. ถ้าอำนาจการทดสอบ เอฟจากข้อมูลที่ไคเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลง รูปแบบข้อมูล 4 วิธี มีความแตกต่างน้อยกว่า .036 สำหรับ $\alpha = .05$ และ .048 สำหรับ $\alpha = .01$ จะถือว่าอำนาจการทดสอบ เอฟของวิธีนั้น ไม่มีความแตกต่างอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ถ้าทำอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลทั่วโลกเมื่อคำนวณจากข้อมูลกับวิธีแปลงรูปแบบข้อมูล 4 วิธี มีความแตกต่างมากกว่า 0.036 สำหรับ $\alpha = .05$ และ .048 สำหรับ $\alpha = .01$ จะถือว่าอำนาจการทดสอบเอฟของวิธีนั้น มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

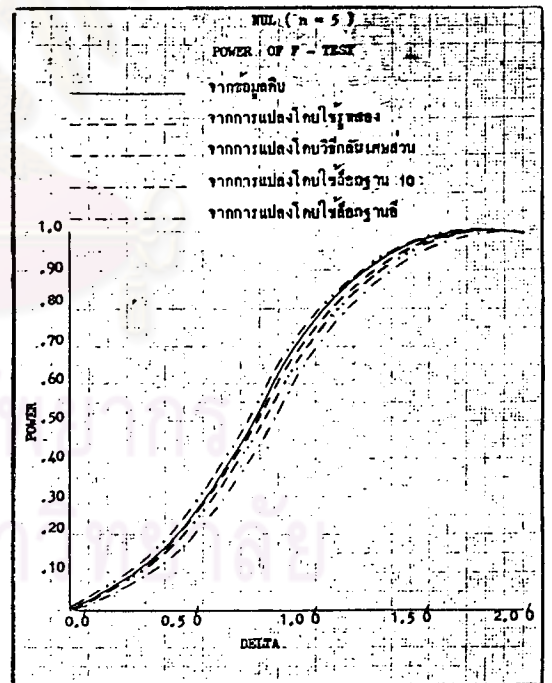
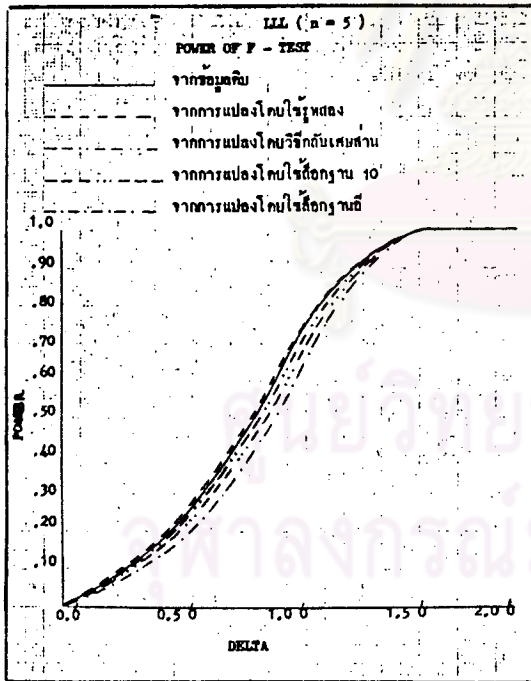
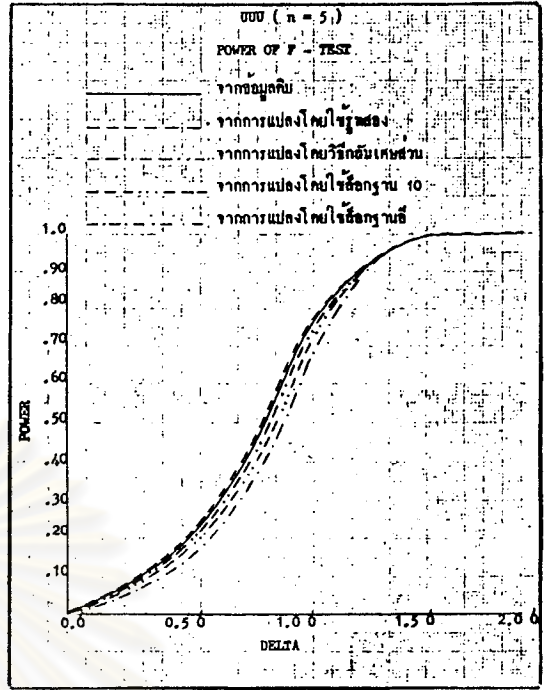
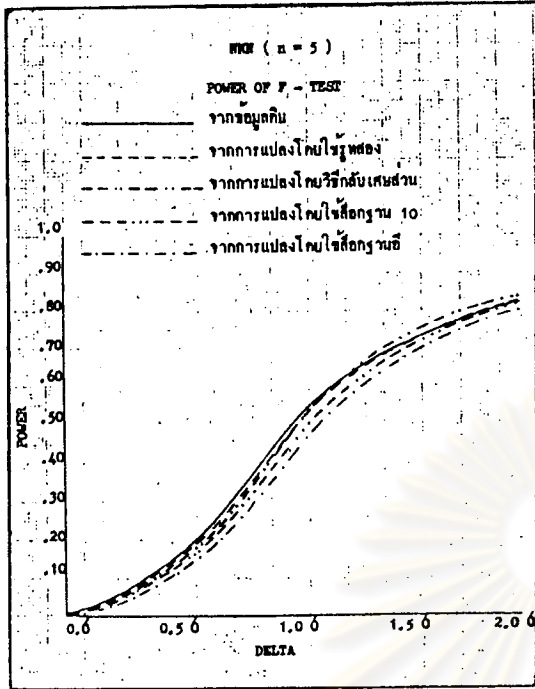
ในการเสนอตารางและแผนภาพ เพื่อให้มีความกระชับรัดและสะดวกต่อการอธิบาย จึงใช้สัญลักษณ์ต่อไปนี้แทนความหมาย คือ

n	หมายถึง	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
α	หมายถึง	ระดับนัยสำคัญของการทดสอบหรืออัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุ
b^2	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร
Delta	หมายถึง	ความแตกต่างระหว่างความถี่เฉลี่ยของประชากร
NNN	หมายถึง	ลักษณะการแจกแจงของประชากร 3 กลุ่ม ที่มีลักษณะการแจกแจงแบบปกติ
UUU	หมายถึง	ลักษณะการแจกแจงของประชากร 3 กลุ่ม ที่มีลักษณะการแจกแจงแบบยูนิฟอร์ม
LLL	หมายถึง	ลักษณะการแจกแจงของประชากร 3 กลุ่ม ที่มีลักษณะการแจกแจงแบบโลจิสติก
NUL	หมายถึง	ลักษณะการแจกแจงของประชากร 3 กลุ่ม ที่มีลักษณะการแจกแจงแบบปกติ แบบยูนิฟอร์ม แบบโลจิสติก ตามลำดับ

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟค่าความจากข้อมูล 3 กลุ่มซึ่งสุ่มจากประชากรที่มีลักษณะการแจกแจงต่างกัน เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูล 4 รูปแบบ โดยมีการวัดความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดัมนัย .05 ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 5 และอัตราความแปรปรวนเท่ากัน

วิธีหาค่าอำนาจการทดสอบเอฟ	ค่าอำนาจการทดสอบ เอฟจำแนกตามลักษณะการแจกแจงของประชากร																			
	NNN					UUB					LLL					NUL				
	เกลต่า					เกลต่า					เกลต่า					เกลต่า				
	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06
เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ	.044	.159	.500	.709	.818	.048	.182	.677	.984	1.0	.039	.214	.721	.966	.997	.058	.220	.708	.968	.997
เมื่อแปลงข้อมูลโดยวิธีรัฐสอง	.045	.158	.496	.706	.820	.048	.183	.674	.981	1.0	.037	.213	.722	.965	.997	.058	.218	.710	.968	.997
เมื่อแปลงข้อมูลโดยวิธีกลับเศษส่วน	.045	.157	.496	.708	.824	.047	.182	.681	.981	1.0	.038	.216	.718	.965	.998	.055	.221	.710	.967	.997
เมื่อแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐาน 10	.041	.155	.484	.702	.817	.043	.175	.656	.973	1.0	.030	.213	.714	.962	.997	.058	.215	.698	.965	.977
เมื่อแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐานอี	.024	.115	.439	.675	.795	.025	.136	.598	.967	1.0	.018	.163	.654	.955	.997	.038	.172	.649	.953	.997

- NNN หมายถึง ลักษณะการแจกแจงของประชากร 3 กลุ่ม ที่มีลักษณะการแจกแจงแบบปกติ
- UUB หมายถึง ลักษณะการแจกแจงของประชากร 3 กลุ่ม ที่มีลักษณะการแจกแจงแบบยูนิฟอร์ม
- LLL หมายถึง ลักษณะการแจกแจงของประชากร 3 กลุ่ม ที่มีลักษณะการแจกแจงแบบโลจิสติก
- NUL หมายถึง ลักษณะการแจกแจงของประชากร 3 กลุ่ม ที่มีลักษณะการแจกแจงแบบปกติ แบบยูนิฟอร์ม และแบบโลจิสติก ตามลำดับ

แผนภาพที่ 1 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟค่าแวนจากข้อมูล 3 กลุ่มซึ่งสุ่มจากประชากรที่มีลักษณะการแจกแจงต่างกัน เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูล 4 รูปแบบ โดยมีอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05 ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 5 และอัตราความแปรปรวนเท่ากัน

ผลจากตารางที่ 2 และแผนภาพที่ 1

ผลการทดลอง เมื่อขนาดกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 5 ความแปรปรวนของประชากร ทั้ง 3 กลุ่ม เท่ากัน โดยมีอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05

ความสามารถในการควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง กับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุ

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากร เป็น NNN ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบกับการแปลงข้อมูลโดยใช้รหัสสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ ลีอกรฐาน 10 (จากตาราง เมื่อเคลต้า = 0) พบว่า สามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง ได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05 ส่วน การแปลงข้อมูลโดยใช้ลีอกรฐานอี ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง มีอัตราความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากร เป็น UUU ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบกับการแปลงข้อมูลโดยใช้รหัสสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ ลีอกรฐาน 10 (จากตาราง เมื่อเคลต้า = 0) พบว่า สามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง ได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05 ส่วนการ แปลงข้อมูลโดยใช้ลีอกรฐานอี ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง มีอัตราความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากร เป็น LLL ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบกับการแปลงข้อมูลโดยใช้รหัสสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน โดยใช้ ลีอกรฐาน 10 และโดยใช้ลีอกรฐานอี (จากตาราง เมื่อเคลต้า = 0) พบว่า ไม่สามารถ ควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลองได้เลย โดยมีอัตราความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น $N(\mu, \sigma^2)$ ถ้าอำนาจการทดสอบเอฟ เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโดยใช้สูตรสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ ล็อกฐาน 10 (จากตารางเมื่อเคลท่า = 0) พบว่า สามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อน ประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง ได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐานอี ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง มีอัตราความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ไคเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบกับวิธีแปลงข้อมูล

4 รูปแบบ

จากการคำนวณค่าอำนาจการทดสอบเอฟ (Power of F-Test) เมื่อเกณฑ์มีค่าเท่ากับ 0.6 , 0.56 , 1.06 , 1.56 และ 2.06 ตามลำดับ พบว่า เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น NNN ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ไคเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูลโดยใช้รูปสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ล็อกฐาน 10 ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐาน 10 เมื่อเกณฑ์มีค่าเท่ากับ 0.6 , 1.56 และ 2.06 จะไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเกณฑ์มีค่าเท่ากับ 0.56 , 1.06 และ 1.56 การแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐาน 10 ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น UUU ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ไคเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูลโดยใช้รูปสอง โดยใช้วิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ล็อกฐาน 10 พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐาน 10 เมื่อเกณฑ์มีค่าเท่ากับ 0.56 และ 1.06 ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเกณฑ์มีค่าเท่ากับ 0.6 , 1.56 และ 2.06 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากการแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐาน 10 จะไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น LLL ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ไคเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูลโดยใช้รูปสอง โดยใช้วิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ล็อกฐาน 10 พบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐาน 10 เมื่อเกณฑ์มีค่าเท่ากับ 0.56 และ 1.06 ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเกณฑ์มีค่าเท่ากับ 0.6 , 1.56 และ 2.06 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากการแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐาน 10 จะไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น $N(\mu, \sigma^2)$ ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ จากข้อมูลที่ได้เมื่อกำหนดจากข้อมูลเดิม กับวิธีแปลงรูปโดยใช้รูปสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ดีกรีฐาน 10 พบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ดีกรีฐาน 10 เมื่อเกณฑ์ค่าเท่ากับ 0.5 6 และ 1.0 6 ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ น้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเกณฑ์ค่า มีค่าเท่ากับ 0.6 , 1.5 6 และ 2.0 6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากการแปลงข้อมูลโดยใช้ ดีกรีฐาน 10 จะไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

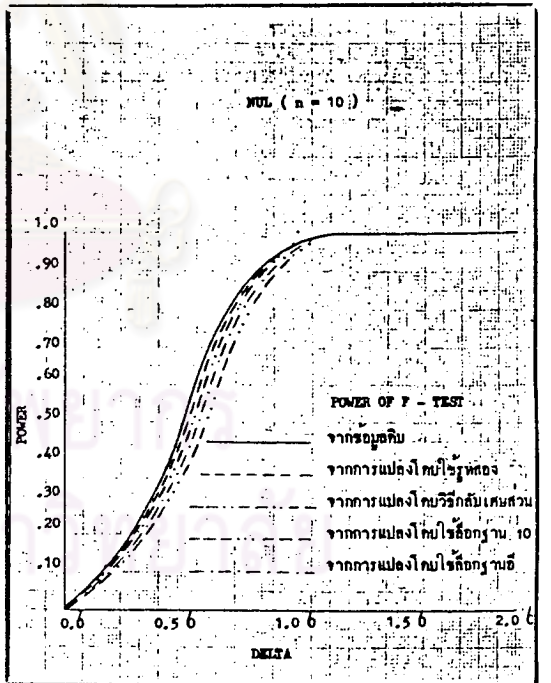
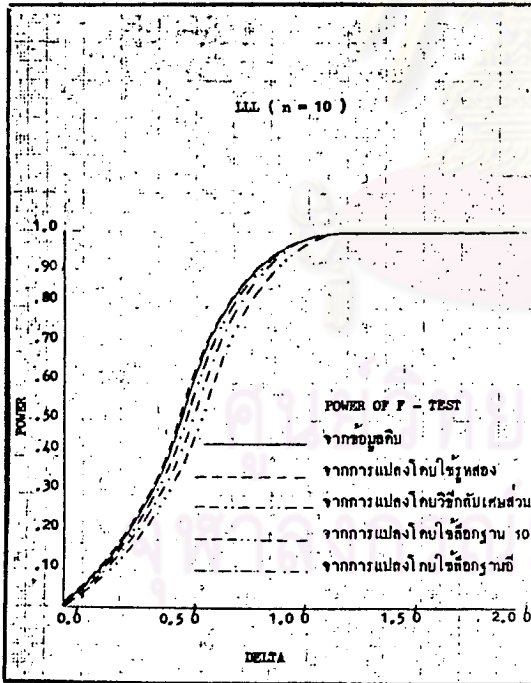
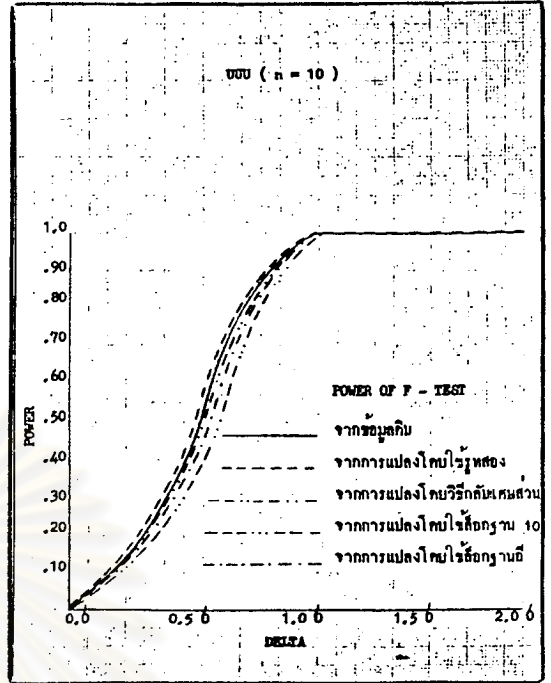
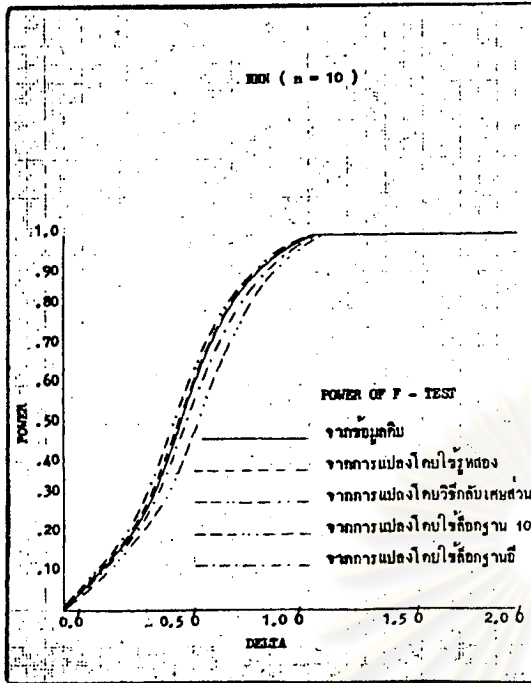
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3

เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟค่าจำนวนจากข้อมูล 3 กลุ่มอิงสู่ประชากรที่มีลักษณะการแจกแจงต่างกัน
เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูล 4 รูปแบบ โดยมีอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระกบ .05
ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 10 และอัตราความแปรปรวนเท่ากัน

วิธีหาค่าอำนาจการทดสอบเอฟ	ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจำแนกตามลักษณะการแจกแจงของประชากร																			
	NNN					BBB					LLL					NUL				
	เกลตค่า					เกลตค่า					เกลตค่า					เกลตค่า				
	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06
เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ	.054	.471	.971	1.0	1.0	.053	.398	.980	1.0	1.0	.046	.470	.963	1.0	1.0	.046	.451	.974	1.0	1.0
เมื่อแปลงข้อมูลโดยวิธีหสอง	.054	.474	.972	1.0	1.0	.053	.401	.980	1.0	1.0	.047	.472	.962	1.0	1.0	.048	.450	.974	1.0	1.0
เมื่อแปลงข้อมูลโดยวิธีกลับเศษส่วน	.055	.477	.972	1.0	1.0	.051	.400	.979	1.0	1.0	.049	.468	.963	1.0	1.0	.047	.449	.973	1.0	1.0
เมื่อแปลงข้อมูลโดยวิธีถ้อยฐาน 10	.027	.368	.954	1.0	1.0	.022	.300	.966	1.0	1.0	.021	.354	.942	1.0	1.0	.014	.341	.956	1.0	1.0
เมื่อแปลงข้อมูลโดยวิธีถ้อยฐานอื่น	.054	.441	.967	1.0	1.0	.045	.371	.978	1.0	1.0	.040	.441	.957	1.0	1.0	.037	.419	.971	1.0	1.0

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 2 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟค่าจำนวนจากข้อมูล 3 กลุ่มซึ่งสุ่มจากประชากรที่มีลักษณะการแจกแจงต่างกัน เมื่อค่าจำนวนจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูล 4 รูปแบบ โดยมีอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05 ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 10 และอัตราความแปรปรวนเท่ากัน

ผลจากการวางที่ 3 และแผนภาพที่ 2

ผลการทดลองเมื่อขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 10 ความแปรปรวนของประชากรทั้ง 3 กลุ่มเท่ากัน โดยมีอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05

ความสามารถในการควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง กับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุ

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น WNW คำอ่านจากการทดสอบเอฟ เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโดยใช้รูปสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ล็อกฐานอื่น (จากการวางเมื่อเคลต่า = 0) พบว่า สามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลองได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐาน 10 ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลองมีอัตราความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น CVB คำอ่านจากการทดสอบเอฟ เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโดยใช้รูปสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ล็อกฐานอื่น (จากการวางเมื่อเคลต่า = 0) พบว่า สามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลองได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐาน 10 ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลองมีอัตราความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น LLL คำอ่านจากการทดสอบเอฟ เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโดยใช้รูปสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ล็อกฐานอื่น (จากการวางเมื่อเคลต่า = 0) พบว่า สามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลองได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐาน 10 ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง มีอัตราความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากร เป็น $N(\mu, \sigma^2)$ ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ เมื่อคำนวณจากข้อมูลก็บกับการแปลงข้อมูลโดยใช้สูตรสอง และโดยวิธีกลับเศษส่วน (จากตาราง เมื่อ $t = 0$) พบว่า สามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการ ทดลอง ได้เท่ากับความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้สูตร 10 และโดยใช้สูตรอื่น ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง มีอัตราความ คลาดเคลื่อนน้อยกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ไค่เมื่อกำหนดจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูล

4 รูปแบบ

จากการคำนวณค่าอำนาจการทดสอบเอฟ เมื่อเคลต้า (D_{IIa}) มีค่าเท่ากับ 0.6 , 0.56 , 1.06 , 1.56 และ 2.06 ตามลำดับ พบว่าเมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น NNN ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ไค่เมื่อกำหนดจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงรูปโดยใช้รูปสอง และโดยวิธีกลับเศษส่วน พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการแปลงรูปโดยใช้ลอการิทึม 10 และโดยใช้ลอการิทึมอื่น เมื่อเคลต้ามีค่าเท่ากับ 0.6 , 1.06 , 1.56 และ 2.06 จะไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ถาเคลต้ามีค่าเท่ากับ 0.56 พบว่าค่าอำนาจการทดสอบเอฟของการแปลงรูปข้อมูลโดยใช้ลอการิทึม 10 และโดยใช้ลอการิทึมอื่น ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น BBB ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ไค่เมื่อกำหนดจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงรูปโดยใช้รูปสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ลอการิทึมอื่น พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการแปลงรูปโดยใช้ลอการิทึม 10 เมื่อเคลต้ามีค่าเท่ากับ 0.6 , 1.06 , 1.56 และ 2.06 จะไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ แต่ถาเคลต้ามีค่าเท่ากับ 0.56 พบว่าค่าอำนาจการทดสอบเอฟของการแปลงรูปข้อมูลโดยใช้ลอการิทึม 10 ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น LLL ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ไค่เมื่อกำหนดจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงรูปโดยใช้รูปสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ลอการิทึมอื่น พบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการแปลงรูปโดยใช้ลอการิทึม 10 เมื่อเคลต้ามีค่าเท่ากับ 0.6 , 1.06 , 1.56 และ 2.06 จะไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ถาเคลต้ามีค่าเท่ากับ 0.56 พบว่าค่าอำนาจการทดสอบเอฟของการแปลงรูปข้อมูลโดยใช้ลอการิทึม 10 ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากร เป็น $N(\mu, \sigma^2)$ ค่าอำนาจทดสอบเอฟจากข้อมูล
 ที่ได้เมื่อคำนวณจากข้อมูลเดิม กับวิธีแปลงรูปโดยใช้รากที่สอง โดยวิธีกดับเศษส่วน และโดยใช้
 ล็อกฐาน 10 พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ ส่วนการแปลงรูป
 โดยใช้ล็อกฐาน 10 เมื่อเคลตัมมีค่าเท่ากับ 0.6 , 1.0 , 1.5 , และ 2.0
 จะไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ค่าเคลตัมมีค่าเท่ากับ 0.5
 พบว่าค่าอำนาจการทดสอบเอฟของการแปลงรูปข้อมูลโดยใช้ล็อกฐาน 10 ให้ค่าอำนาจการ
 ทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$

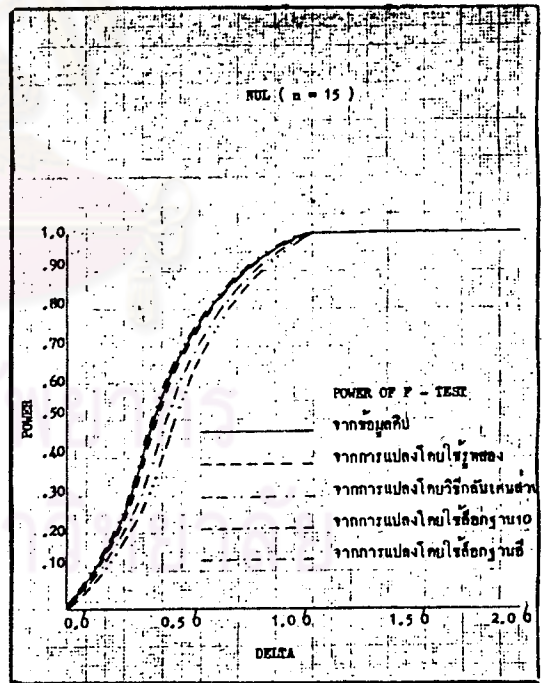
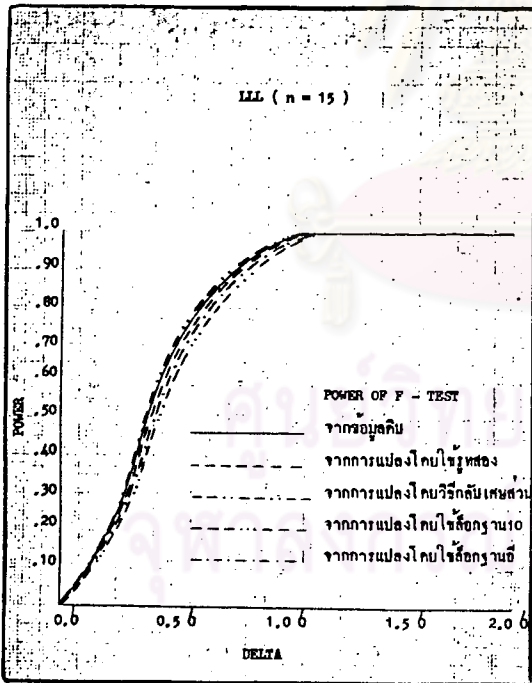
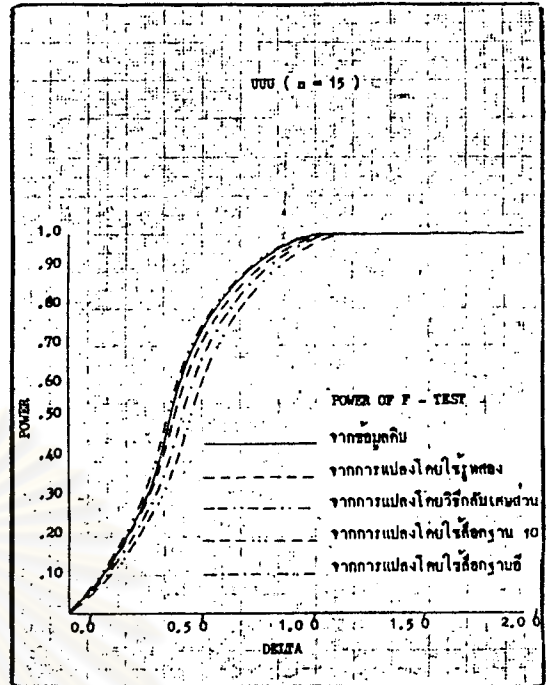
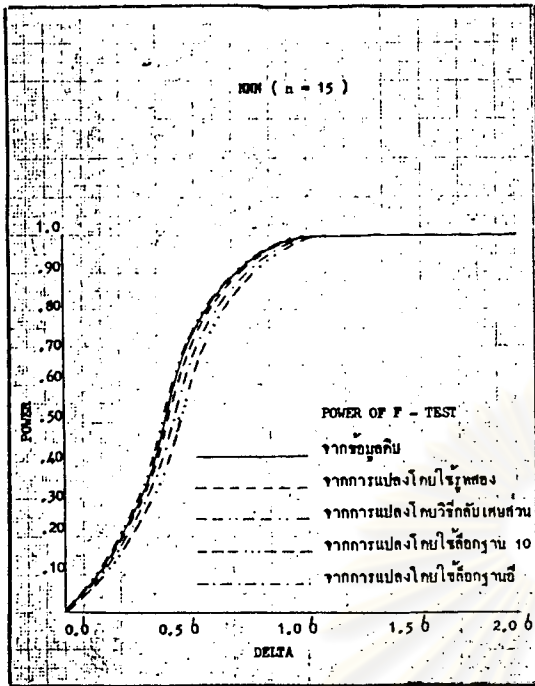
ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4

เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟค่าจำนวนจากข้อมูล 3 กลุ่มซึ่งสุ่มจากประชากรที่มีลักษณะการแจกแจงต่างกัน เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูล 4 รูปแบบ โดยมีอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05 ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 15 และอัตราความแปรปรวนเท่ากัน

วิธีหาค่าอำนาจการทดสอบเอฟ	ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจำแนกตามลักษณะการแจกแจงของประชากร																			
	NNN					BBB					LLL					NUL				
	เกณฑ์					เกณฑ์					เกณฑ์					เกณฑ์				
	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06
เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ	.060	.613	.988	1.0	1.0	.058	.630	.999	1.0	1.0	.051	.687	.998	1.0	1.0	.039	.678	.978	1.0	1.0
เมื่อแปลงข้อมูลโดยใช้รูปสอง	.059	.611	.988	1.0	1.0	.057	.627	.999	1.0	1.0	.050	.686	.998	1.0	1.0	.038	.678	.997	1.0	1.0
เมื่อแปลงข้อมูลโดยวิธีกลับเศษส่วน	.060	.615	.988	1.0	1.0	.057	.637	.999	1.0	1.0	.051	.691	.997	1.0	1.0	.043	.680	.996	1.0	1.0
เมื่อแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐาน 10	.029	.461	.983	1.0	1.0	.029	.503	.995	1.0	1.0	.023	.557	.992	1.0	1.0	.015	.558	.992	1.0	1.0
เมื่อแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐานอื่น	.038	.554	.987	1.0	1.0	.044	.571	.998	1.0	1.0	.037	.622	.995	1.0	1.0	.026	.618	.994	1.0	1.0

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 3 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟค่าจำนวนจากข้อมูล 3 กลุ่มซึ่งสุ่มจากประชากรที่มีลักษณะการแจกแจงต่างกัน เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูล 4 รูปแบบ โดยมีอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05 ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 10 และอัตราความแปรปรวนเท่ากัน

ผลจากตารางที่ 4 และแผนภาพที่ 3

ผลการทดลองเมื่อขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 15 ความแปรปรวนของประชากรทั้ง 3 กลุ่มเท่ากัน โดยมีอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05

ความสามารถในการควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง กับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุ

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น NNN ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ ค่าคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโดยใช้รหัสสอง และโดยวิธีกลับเศษส่วน (จากตารางเมื่อเคลต้า = 0) พบว่าสามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง ได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ลอการิทึม และใช้ลอการิทึม ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง มีอัตราความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น UUU ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโดยใช้รหัสสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ลอการิทึม (จากตารางเมื่อเคลต้า = 0) พบว่า สามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง ได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ลอการิทึม 10 ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง มีอัตราความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น LLL ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโดยใช้รหัสสอง และโดยวิธีกลับเศษส่วน (จากตารางเมื่อเคลต้า = 0) พบว่าสามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง ได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ลอการิทึม 10 และโดยใช้ลอการิทึม ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง มีอัตราความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น $N(\mu, \sigma^2)$ ค่าอ่านจากการทดสอบเอฟ เมื่อแปลงข้อมูลโดยวิธีกลับเศษส่วน (จากตารางเมื่อเคลตต้า = 0) พบว่า สามารถควบคุม อัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง ได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อน ที่ระบุในระดับ .05 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้รูปสอง โขยใช้ดีกรีฐาน 10 โดยใช้ดีกรีฐานอี และเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง มีอัตรา ความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ไคเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูล

4. รูปแบบ

จากการคำนวณค่าอำนาจการทดสอบเอฟ เมื่อเคลต้า (Delta) มีค่าเท่ากับ 0.6 , 0.56 , 1.06 , 1.56 และ 2.06 ตามลำดับ พบว่า เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากร เป็น NNN ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ไคเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงรูปโคยใช้ฐานสอง และโดยวิธีกลับเศษส่วน พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการแปลงรูปโคยใช้ลอการิทึม 10 และโคยใช้ลอการิทึมอื่น เมื่อเคลต้ามีค่าเท่ากับ 0.6 , 1.06 , 1.56 และ 2.06 จะไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ถ่าเคลต้ามีค่าเท่ากับ 0.56 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟของการแปลงรูปโคยใช้ลอการิทึม 10 และโคยใช้ลอการิทึมอื่น ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากร เป็น CVX ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ไคเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงรูปโคยใช้ฐานสอง และโดยวิธีกลับเศษส่วน พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการแปลงรูปโคยใช้ลอการิทึม 10 และโคยใช้ลอการิทึมอื่น เมื่อเคลต้ามีค่าเท่ากับ 0.6 , 1.06 , 1.56 และ 2.06 จะไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ถ่าเคลต้ามีค่าเท่ากับ 0.56 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟของการแปลงรูปโคยใช้ลอการิทึม 10 และโคยใช้ลอการิทึมอื่น ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากร เป็น LLL ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ไคเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงรูปโคยใช้ฐานสอง และโดยวิธีกลับเศษส่วน พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการแปลงรูปโคยใช้ลอการิทึม 10 และโคยใช้ลอการิทึมอื่น เมื่อเคลต้ามีค่าเท่ากับ 0.6 , 1.06 , 1.56 , และ 2.06 จะไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ถ่าเคลต้ามีค่าเท่ากับ 0.56 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟของการแปลงรูปโคยใช้ลอการิทึม 10 และโคยใช้ลอการิทึมอื่น ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น $N(\mu, \sigma^2)$ ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ จากข้อมูลที่ได้เมื่อกำหนดจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงรูปโดยใช้รูปสอง และโดยวิธีกลับเศษส่วน พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการแปลงรูปโดยใช้ล็อกฐาน 10 และโดยใช้ล็อกฐานอื่น เมื่อเคลต้ามี่ค่าเท่ากับ 0.6 , 1.0 6 , 1.5 6 และ 2.0 6 จะไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ถ้าเคลต้ามี่ค่าเท่ากับ 0.5 6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟของการแปลงรูปโดยใช้ล็อกฐาน 10 และโดยใช้ล็อกฐานอื่น ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

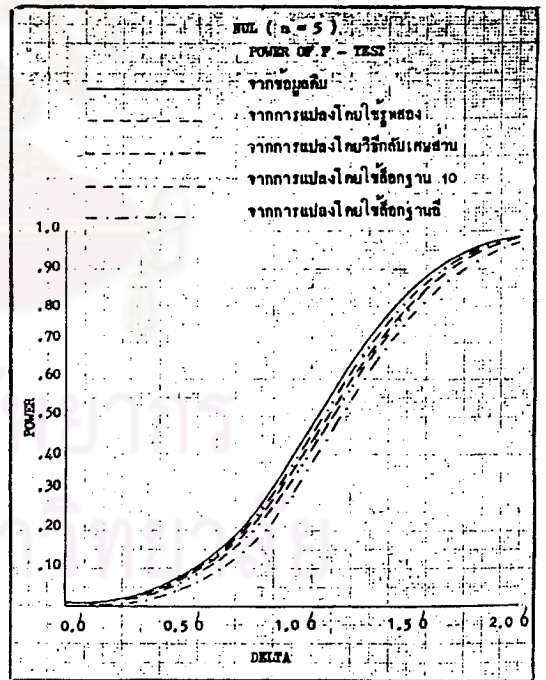
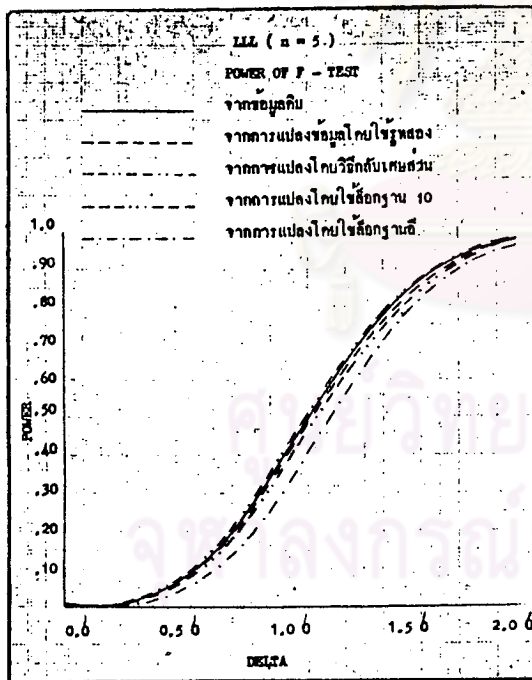
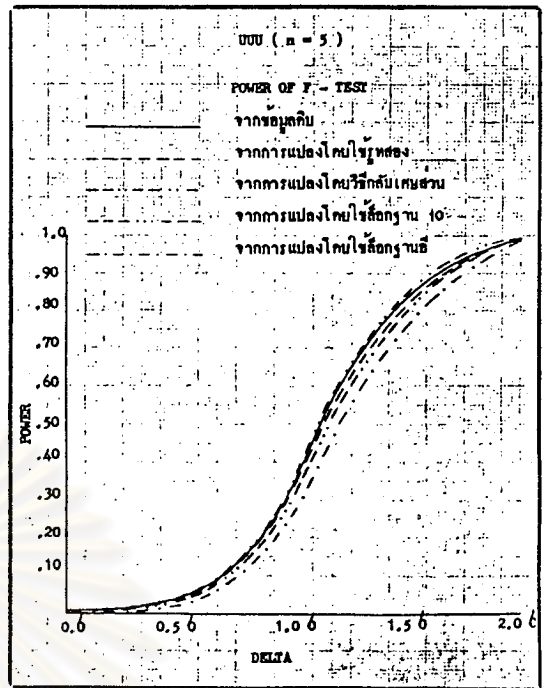
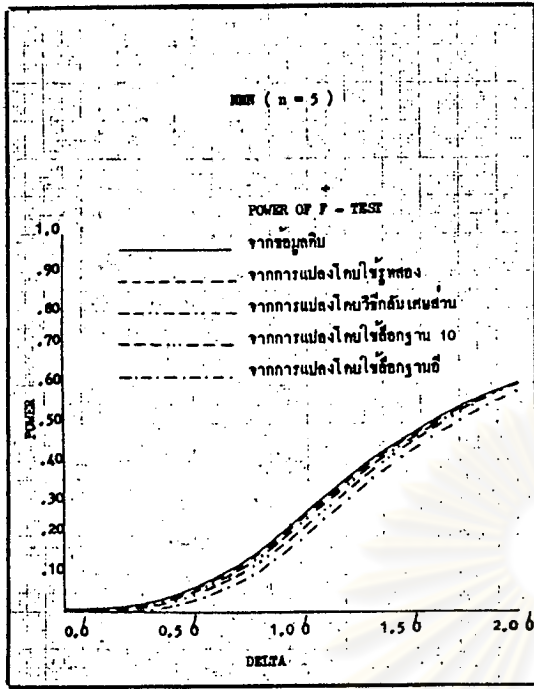

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟค่าจำนวนจากข้อมูล 3 กลุ่มซึ่งสุ่มจากประชากรที่มีลักษณะการแจกแจงข้างกัน เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูล 4 รูปแบบ โดยมีอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระกัับ .01 ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 5 และอัตราความแปรปรวนเท่ากัน

วิธีหาค่าอำนาจการทดสอบ เอฟ	ค่าอำนาจการทดสอบ เอฟจำแนกตามลักษณะการแจกแจงของประชากร																			
	NNN					BBB					LLL					NUL				
	เกล็ดค่า					เกล็ดค่า					เกล็ดค่า					เกล็ดค่า				
	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06
เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ	.004	.047	.233	.459	.604	.008	.042	.350	.841	.996	.008	.068	.423	.635	.983	.014	.083	.399	.639	.985
เมื่อแปลงข้อมูลโดยวิธีหสอง	.005	.046	.231	.458	.604	.008	.042	.345	.841	.996	.008	.069	.419	.834	.983	.014	.014	.398	.838	.984
เมื่อแปลงข้อมูลโดยวิธีกลับเศษส่วน	.005	.045	.231	.457	.597	.009	.045	.345	.842	.996	.008	.070	.423	.836	.981	.014	.082	.397	.840	.983
เมื่อแปลงข้อมูลโดยวิธีล็อกฐาน 10	.003	.044	.222	.449	.597	.010	.045	.335	.834	.995	.008	.065	.403	.825	.978	.015	.067	.381	.826	.982
เมื่อแปลงข้อมูลโดยวิธีล็อกฐานอี	.002	.025	.176	.416	.576	.002	.026	.273	.767	.993	.002	.042	.336	.780	.969	.004	.042	.298	.780	.976

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 4 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟค่าพหุคูณจากข้อมูล 3 กลุ่มซึ่งสุ่มจากประชากรที่มีลักษณะการแจกแจงต่างกัน เมื่อคำนวณจากข้อมูลเดิม กับวิธีแปลงข้อมูล 4 รูปแบบ โดยมีอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระบับ .01 ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 5 และอัตราความแปรปรวนเท่ากัน

ผลจากการวางที่ 5 และแผนภาพที่ 4

ผลการทดลองเมื่อขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 5 ความแปรปรวนของประชากรทั้ง 3 กลุ่มเท่ากัน โดยมือตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01

ความสามารถในการควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง กับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุ

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น HN ทำอำนาจการทดสอบเอฟ เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโดยใช้รูปสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน โดยใช้ ล็อกฐาน 10 และโดยใช้ล็อกอี (จากตารางเมื่อเคลตต้า = 0) พบว่าไม่สามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง ได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01 เนื่องจากความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง มีอัตราความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น UB ทำอำนาจการทดสอบเอฟ เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโดยใช้รูปสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ ล็อกฐาน 10 (จากตารางเมื่อเคลตต้า = 0) พบว่าสามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง ได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐานอี ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง มีอัตราความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น LL ทำอำนาจการทดสอบเอฟ เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโดยใช้รูปสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ ล็อกฐาน 10 (จากตารางเมื่อเคลตต้า = 0) พบว่าสามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง ได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐานอี ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง มีอัตราความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น $N(\mu, \sigma^2)$ ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโคบายใช้รูปสอง โดยวิธีที่กลับเศษส่วน และโคบายใช้ ลีอกรฐาน 10 (จากการวางเมื่อเคลตค่า = 0) พบว่า สามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อน ประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง ได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01 ส่วนการแปลงข้อมูลโคบายใช้ลีอกรฐานอี ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง มีอัตราความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ไคเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูล

4. รูปแบบ

จากการคำนวณค่าอำนาจการทดสอบเอฟเมื่อเคลตต้า (Delta) มีค่าเท่ากับ 0.6 , 0.56 , 1.06 , 1.56 และ 2.06 ตามลำดับ พบว่าเมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น NNN ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ไคเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงรูปโดยใช้รูปสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ล้อยกรฐาน 10 พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการแปลงรูปโดยใช้ล้อยกรฐานอื่น ถ้าเคลตต้ามีค่าเท่ากับ 0.6 , 0.56 , 1.56 และ 2.06 ไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ถ้าเคลตต้ามีค่าเท่ากับ 1.06 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากการแปลงรูปโดยใช้ล้อยกรฐานอื่น ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น BBB ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ไคเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงรูปโดยใช้รูปสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ล้อยกรฐาน 10 พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการแปลงรูปโดยใช้ล้อยกรฐานอื่น ถ้าเคลตต้ามีค่าเท่ากับ 0.6 , 0.56 และ 2.06 ไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ถ้าเคลตต้ามีค่าเท่ากับ 1.06 และ 1.56 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากการแปลงรูปโดยใช้ล้อยกรฐานอื่น ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น LLL ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ไคเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงรูปโดยใช้รูปสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ล้อยกรฐาน 10 พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการแปลงรูปโดยใช้ล้อยกรฐานอื่น ถ้าเคลตต้ามีค่าเท่ากับ 0.6 , 0.56 และ 2.06 ไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ถ้าเคลตต้ามีค่าเท่ากับ 1.06 และ 1.56 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากการแปลงรูปโดยใช้ล้อยกรฐานอื่น ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น $N(\mu, \sigma^2)$ ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ จากข้อมูลที่ได้เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงรูปโดยใช้รากที่สอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ลอการิทึม 10 พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการแปลงรูปโดยใช้ลอการิทึมอื่น ถ้าเคลตัมมีค่าเท่ากับ 0.6 , 0.5 6 และ 2.0 6 ไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ถาเคลตัมมีค่าเท่ากับ 1.0 6 และ 1.5 6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากการแปลงรูปโดยใช้ลอการิทึมอื่น ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

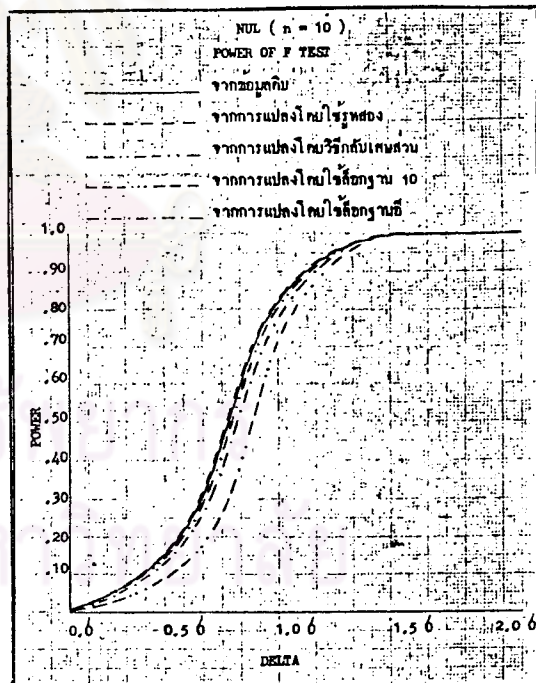
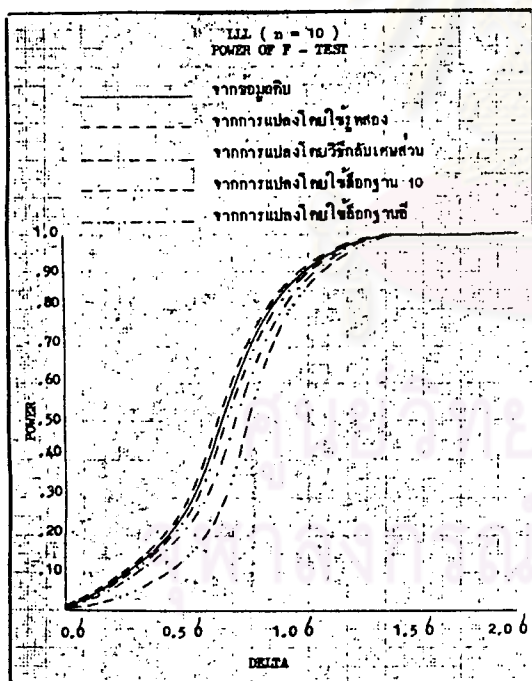
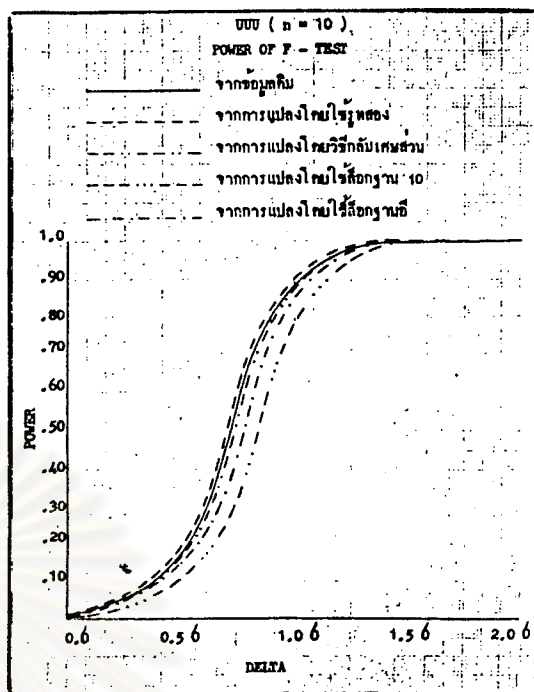
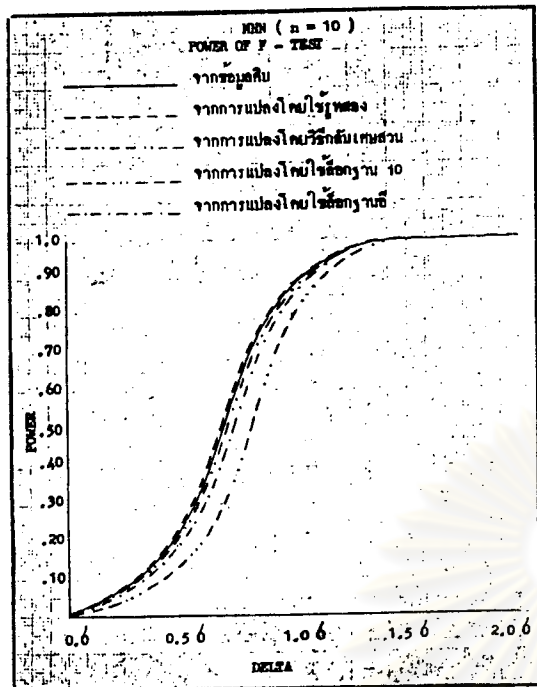

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟค่าจำนวนจากข้อมูล 3 กลุ่มซึ่งสุ่มจากประชากรที่มีลักษณะการแจกแจงต่างกัน เมื่อคำนวณจากข้อมูลทวินomial กับวิธีแปลงข้อมูล 4 รูปแบบ โดยมีอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01 ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 10 และอัตราความแปรปรวนเท่ากัน

วิธีหาค่าอำนาจการทดสอบเอฟ	ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจำแนกตามลักษณะการแจกแจงของประชากร																			
	NNN					BBB					LLL					NUL				
	เกล็ดค่า					เกล็ดค่า					เกล็ดค่า					เกล็ดค่า				
	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06
เมื่อคำนวณจากข้อมูลทวินomial	.008	.229	.887	.998	1.0	.010	.177	.891	1.0	1.0	.025	.236	.865	1.0	1.0	.010	.223	.884	.999	1.0
เมื่อแปลงข้อมูลโดยใช้รูปสอง	.009	.233	.887	.998	1.0	.010	.179	.892	1.0	1.0	.005	.236	.864	1.0	1.0	.010	.221	.866	.999	1.0
เมื่อแปลงข้อมูลโดยใช้วิธีกลับเศษส่วน	.010	.227	.884	.998	1.0	.010	.175	.890	1.0	1.0	.006	.233	.863	1.0	1.0	.009	.222	.885	.999	1.0
เมื่อแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐาน 10	.002	.137	.801	.997	1.0	.002	.107	.799	.977	1.0	.003	.117	.801	.977	1.0	.003	.128	.816	.999	1.0
เมื่อแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐานอี	.007	.193	.864	.998	1.0	.007	.156	.869	1.0	1.0	.003	.192	.844	1.0	1.0	.006	.191	.872	.999	1.0

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 5 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟค่าความจากข้อมูล 3 กลุ่มซึ่งสุ่มจากประชากรที่มีลักษณะการแจกแจงต่างกัน เมื่อคำนวณจากข้อมูลเดิม กับวิธีแปลงข้อมูล 4 รูปแบบ โดยมีอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01 ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 10 และอัตราความแปรปรวนเท่ากัน

ผลจากการวางที่ 6 และแผนภาพที่ 5

ผลการทดลอง เมื่อขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 10 ความแปรปรวนของประชากรทั้ง 3 กลุ่มเท่ากัน โดยมีอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01

ความสามารถในการควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง กับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุ

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น MNV ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโดยใช้รูปสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ ล็อกฐาน 10 (จากการวางเมื่อเคลต่า = 0) พบว่าสามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลองได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐาน 10 ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง มีอัตราความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น UUB ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโดยใช้รูปสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ ล็อกฐาน 10 (จากการวางเมื่อเคลต่า = 0) พบว่าสามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลองได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐาน 10 ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง มีอัตราความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น LLL ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโดยใช้รูปสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน โดยใช้ ล็อกฐาน 10 และโดยใช้ล็อกฐาน 10 (จากการวางเมื่อเคลต่า = 0) พบว่าไม่สามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง ได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01 เมื่อจากความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง มีอัตราความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น $N(\mu, \sigma^2)$ ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโดยใช้วิธีสอง และโดยวิธีกึ่งพิเศษส่วน (จากตาราง เมื่อ $t = 0$) พบว่าสามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลองได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ ล็อกฐาน 10 และโดยใช้ล็อกฐานอี ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง มีอัตรา ความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ได้เมื่อกำหนดจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูล

4 รูปแบบ

จากการคำนวณอำนาจการทดสอบเอฟ เมื่อเคลต่า (Delta) มีค่าเท่ากับ 0.6 , 0.56 , 1.06 , 1.56 และ 2.06 ตามลำดับ พบว่า เมื่อลักษณะการแจกแจงประชากรเป็น NNN ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ได้เมื่อกำหนดจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงรูปโดยใช้รูปสอง โยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ลอการิทึม พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ส่วนการแปลงรูปโดยใช้ลอการิทึม 10 เมื่อเคลต่ามีค่าเท่ากับ 0.6 , 1.56 และ 2.06 พบว่าค่าอำนาจการทดสอบเอฟไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ค่าเคลต่ามีค่าเท่ากับ 0.56 และ 1.06 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟเมื่อแปลงโดยใช้ลอการิทึม 10 ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น BBB ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ได้เมื่อกำหนดจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงรูปโดยใช้รูปสอง โยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ลอการิทึม พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนวิธีแปลงรูปโดยใช้ลอการิทึม 10 เมื่อเคลต่ามีค่าเท่ากับ 0.6 , 1.56 และ 2.06 ไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ค่าเคลต่ามีค่าเท่ากับ 0.56 และ 1.06 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากการแปลงข้อมูลโดยใช้ลอการิทึม 10 ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น LLL ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ได้เมื่อกำหนดจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงรูปโดยใช้รูปสอง และโดยวิธีกลับเศษส่วน พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ส่วนการแปลงรูปโดยใช้ลอการิทึม 10 เมื่อเคลต่ามีค่าเท่ากับ 0.6 , 1.56 และ 2.06 พบว่าค่าอำนาจการทดสอบเอฟไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ค่าเคลต่ามีค่าเท่ากับ 0.56 และ 1.06 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟเมื่อแปลงโดยใช้ลอการิทึม 10 ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ส่วนการแปลงรูปโดยใช้ล็อกฐานอื่น เมื่อเคลตัมมีค่าเท่ากับ 0.6 , 1.0 6
1.5 6 และ 2.0 6 พบว่าค่าอำนาจการทดสอบเอฟ ไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ แต่ถ้าเคลตัมมีค่าเท่ากับ 0.5 6 ค่าอำนาจการทดสอบเมื่อแปลงโดยใช้
ล็อกฐานอื่น ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

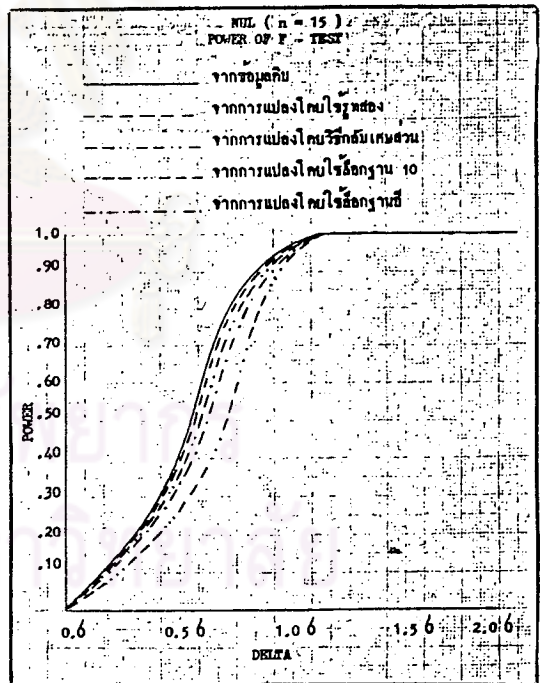
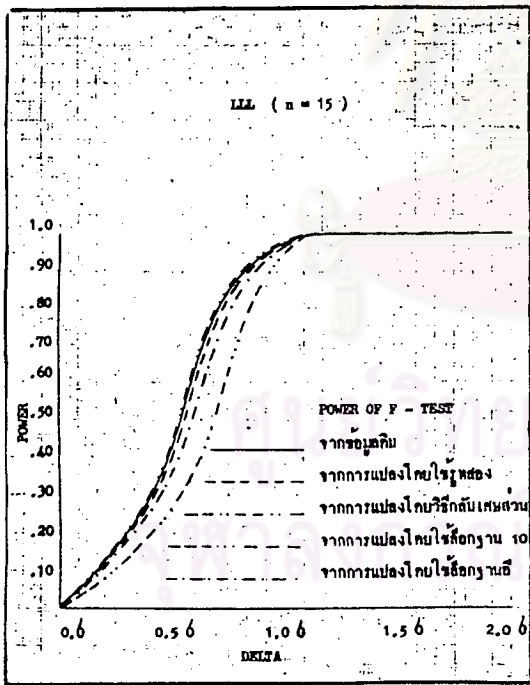
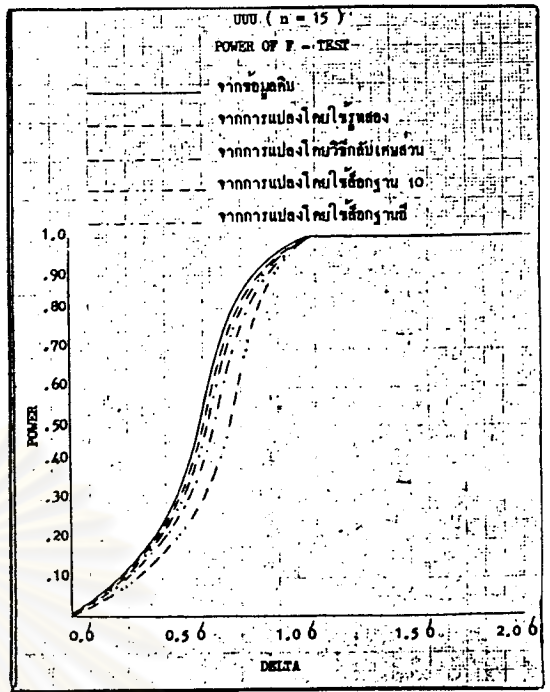
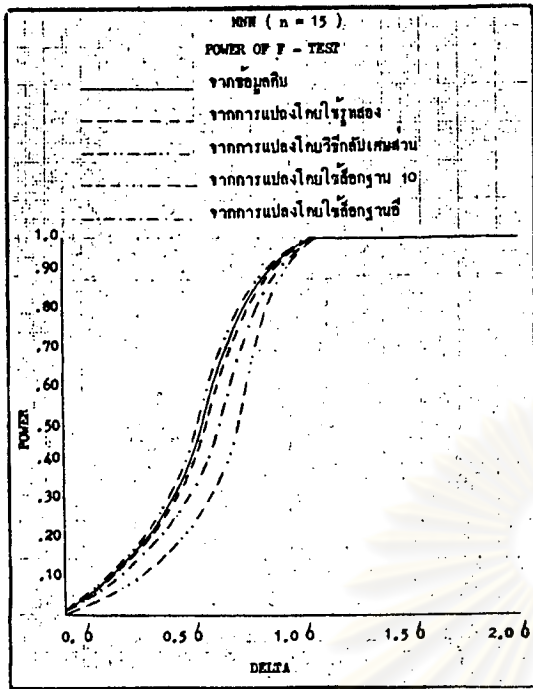
เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น NUL ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ
จากข้อมูลที่ได้เมื่อกำหนดจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงรูปโดยใช้ฐานสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน
และโดยใช้ล็อกฐานอื่น พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนวิธี
แปลงรูปโดยใช้ล็อกฐาน 10 เมื่อเคลตัมมีค่าเท่ากับ 0.6 , 0.5 6 , 1.5 6 และ 2.0 6
ไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ถ้าเคลตัมมีค่าเท่ากับ 0.5 6
และ 1.0 6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากการแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐาน 10 ให้ค่าอำนาจ
การทดสอบน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟค่าคำนวณจากข้อมูล 3 กลุ่มซึ่งสุ่มจากประชากรที่มีลักษณะการแจกแจงต่างกัน เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูล 4 รูปแบบ โดยมีอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระกัม .01 ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 15 และอัตราความแปรปรวนเท่ากัน

วิธีหาค่าอำนาจการทดสอบเอฟ	ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจำแนกตามลักษณะการแจกแจงของประชากร																			
	NNN					BBB					LLL					NUL				
	เกลต่า					เกลต่า					เกลต่า					เกลต่า				
	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06
เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ	.016	.332	.970	1.0	1.0	.012	.375	.991	1.0	1.0	.008	.424	.978	1.0	1.0	.009	.416	.980	1.0	1.0
เมื่อแปลงข้อมูลโดยวิธีทสอง	.016	.329	.971	1.0	1.0	.012	.372	.991	1.0	1.0	.008	.424	.976	1.0	1.0	.009	.413	.979	1.0	1.0
เมื่อแปลงข้อมูลโดยวิธีกัมพิเศษ	.016	.332	.973	1.0	1.0	.012	.373	.991	1.0	1.0	.008	.425	.980	1.0	1.0	.009	.410	.979	1.0	1.0
เมื่อแปลงข้อมูลโดยวิธีลอกราน 10	.003	.194	.940	1.0	1.0	.003	.236	.968	1.0	1.0	.021	.258	.959	1.0	1.0	.002	.263	.964	1.0	1.0
เมื่อแปลงข้อมูลโดยวิธีลอกรานอี	.013	.263	.958	1.0	1.0	.006	.297	.979	1.0	1.0	.005	.360	.972	1.0	1.0	.005	.348	.977	1.0	1.0

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 6 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟค่าพหุคูณจากข้อมูล 3 กลุ่มซึ่งสุ่มจากประชากรที่มีลักษณะการแจกแจงต่างกัน เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูล 4 รูปแบบ โดยมีอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01 ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 15 และอัตราความแปรปรวนเท่ากัน

ผลจากการวางที่ 7 และแผนภาพที่ 6

ผลการทดลองเมื่อขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 15 ความแปรปรวนของประชากรทั้ง 3 กลุ่มเท่ากัน โดยมีอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ 0.1

ความสามารถในการควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลองกับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุ

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากร เป็น NNN ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากการแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐานอื่น สามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลองได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ 0.1 ส่วนค่าอำนาจการทดสอบเอฟเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโดยใช้ฐานสอง โดยวิธีกัลป์เศษส่วน และโดยใช้ล็อกฐาน 10 (จากตารางเมื่อเคลตต้า = 0) พบว่าไม่สามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลองได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ 0.1 เนื่องจากค่าอำนาจการทดสอบเอฟเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโดยใช้ฐานสอง และโดยวิธีกัลป์เศษส่วน ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง มีอัตราความคลาดเคลื่อนมากกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ 0.1 และค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากการแปลงโดยใช้ล็อกฐาน 10 ให้ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง มีอัตราความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ 0.1

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากร เป็น UUU ค่าอำนาจการทดสอบเอฟเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงโดยใช้ฐานสอง และโดยวิธีกัลป์เศษส่วน (จากตารางเมื่อเคลตต้า = 0) พบว่าสามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง ได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ 0.1 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐาน 10 และโดยใช้ล็อกฐานอื่น ให้ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง มีอัตราความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น III คำอ่านจากการทดสอบเอฟ เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโดยใช้รูปสอง และโดยวิธีกลับเศษส่วน (จากตารางเมื่อเคลต้า = 0) พบว่า สามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง ได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐาน 10 และโดยใช้ล็อกฐานอื่น ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง มีอัตราความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น NUL คำอ่านจากการทดสอบเอฟเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโดยใช้รูปสอง และโดยวิธีกลับเศษส่วน (จากตารางเมื่อเคลต้า = 0) พบว่าสามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลองได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐาน 10 และโดยใช้ล็อกฐานอื่น ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง มีอัตราความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ได้เมื่อกำหนดจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูล

4 รูปแบบ

จากการกำหนดค่าอำนาจการทดสอบเอฟ เมื่อเคลตัมมีค่าเท่ากับ 0.6 , 0.5 6 , 1.0 6 , 1.5 6 และ 2.0 6 ตามลำดับ พบว่า เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น NNN ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ได้เมื่อกำหนดจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูลโดยใช้รูปสอง และโดยวิธีกลับเศษส่วน พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐาน 10 และโดยใช้ล็อกฐานอี เมื่อเคลตัมมีค่าเท่ากับ 0.6 , 1.0 6 , 1.5 6 , และ 2.0 6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อเคลตัมมีค่าเท่ากับ 0.5 6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากการแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐาน 10 และโดยใช้ล็อกฐานอี ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น BBB ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ จากข้อมูลที่ได้เมื่อกำหนดจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูลโดยใช้รูปสอง และโดยวิธีกลับเศษส่วน พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ ล็อกฐาน 10 และโดยใช้ล็อกฐานอี เมื่อเคลตัมมีค่าเท่ากับ 0.6 , 1.0 6 , 1.5 6 และ 2.0 6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อเคลตัมมีค่าเท่ากับ 0.5 6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากการแปลงข้อมูลโดยใช้ ล็อกฐาน 10 และโดยใช้ล็อกฐานอี ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น LLL ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ จากข้อมูลที่ได้เมื่อกำหนดจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูลโดยใช้รูปสอง และโดยวิธีกลับเศษส่วน พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ ล็อกฐาน 10 และโดยใช้ล็อกฐานอี เมื่อเคลตัมมีค่าเท่ากับ 0.6 , 1.0 6 , 1.5 6 และ 2.0 6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อเคลตัมมีค่าเท่ากับ 0.5 6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากการแปลงข้อมูลโดยใช้ ล็อกฐาน 10 และโดยใช้ล็อกฐานอี ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น NUL ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ จากข้อมูลที่ได้เมื่อกำหนดจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูลโดยใช้รูปสอง และโดยวิธีกลับเศษส่วน พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ ล็อกฐาน 10 และโดยใช้ล็อกฐานอื่น เมื่อเคลตค่ามีค่าเท่ากับ 0.6 , 1.0 6 , 1.5 6 , และ 2.0 6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อเคลตค่ามีค่าเท่ากับ 0.5 6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากการแปลงข้อมูลโดยใช้ ล็อกฐาน 10 และโดยใช้ล็อกฐานอื่น ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

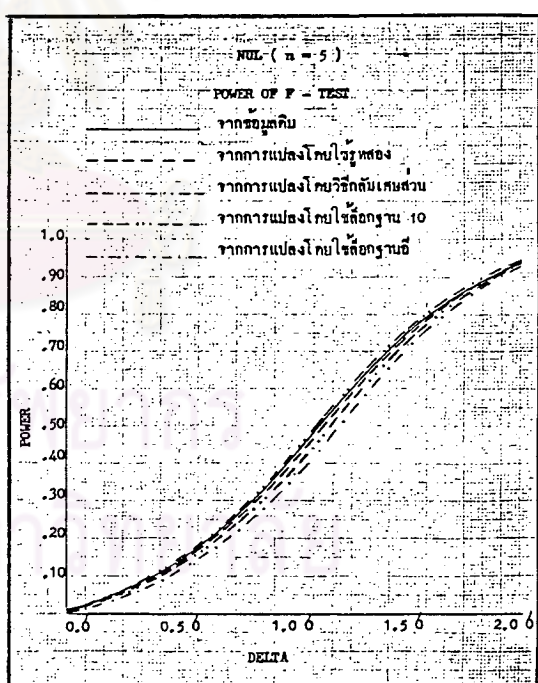
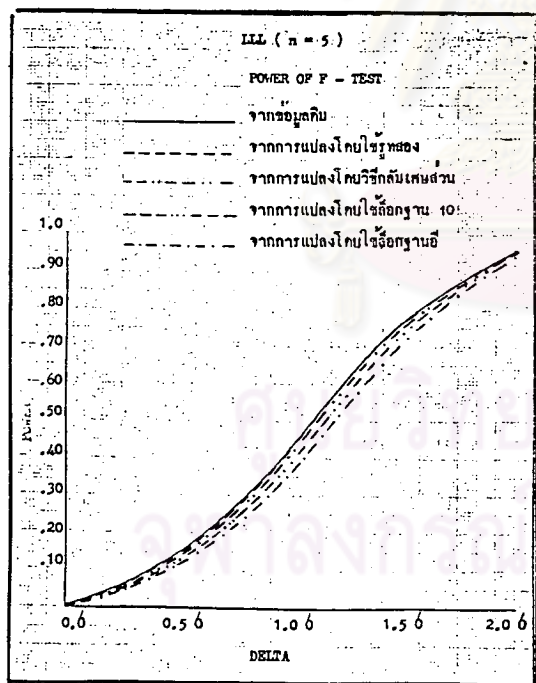
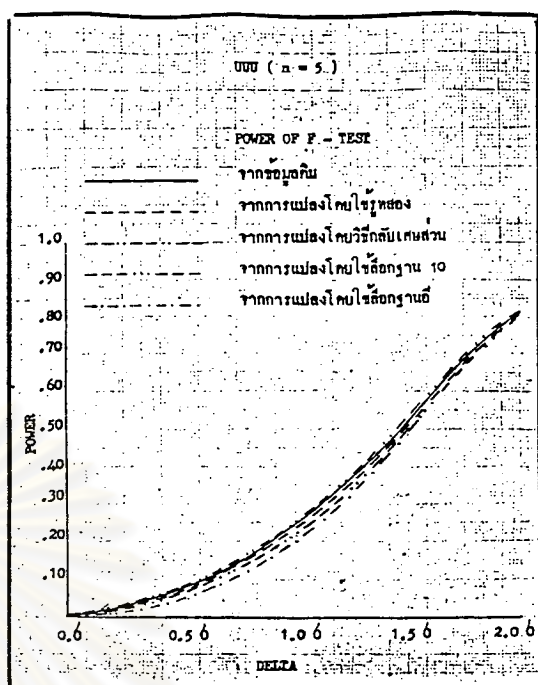
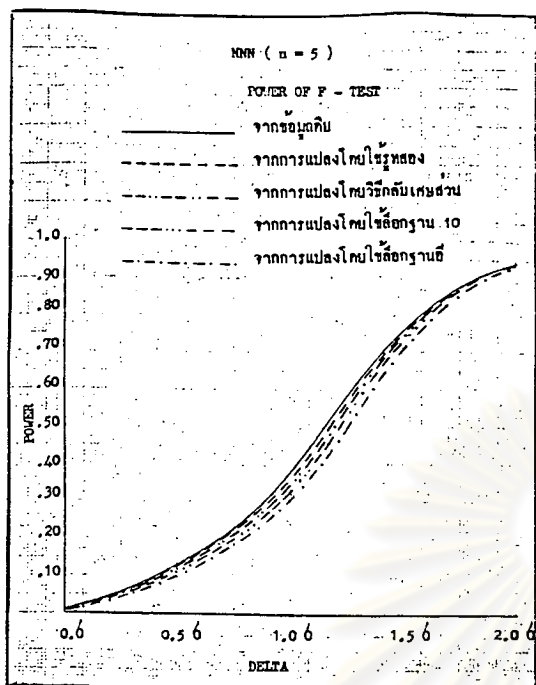
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8

เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟค่าจำนวนจากข้อมูล 3 กลุ่มซึ่งสุ่มจากประชากรที่มีลักษณะการแจกแจงต่างกัน เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูล 4 รูปแบบ โดยมีอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05 ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 5 และอัตราความแปรปรวนไม่เท่ากันเป็น 1 : 2 : 3.

วิธีหาค่าอำนาจการทดสอบเอฟ	ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจำแนกตามลักษณะการแจกแจงของประชากร																			
	NIN					BIN					LIN					IIN				
	เกลต่า					เกลต่า					เกลต่า					เกลต่า				
	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06
เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ	.060	.136	.388	.760	.945	.054	.075	.253	.518	.816	.044	.148	.434	.765	.957	.060	.148	.420	.754	.936
เมื่อแปลงข้อมูลโดยวิธีหสอง	.059	.135	.386	.758	.946	.054	.075	.253	.520	.819	.043	.147	.434	.765	.957	.060	.145	.416	.756	.937
เมื่อแปลงข้อมูลโดยวิธีกลับเศษส่วน	.060	.134	.384	.763	.947	.054	.077	.253	.516	.821	.044	.147	.428	.772	.954	.060	.140	.420	.754	.939
เมื่อแปลงข้อมูลโดยวิธีล็อกฐาน 10	.062	.135	.381	.757	.946	.054	.076	.251	.515	.816	.042	.142	.429	.764	.965	.054	.142	.413	.752	.938
เมื่อแปลงข้อมูลโดยวิธีล็อกฐานอี	.045	.109	.351	.741	.940	.041	.067	.225	.493	.805	.033	.126	.399	.739	.947	.054	.122	.378	.730	.932

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 7 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟค่าจำนวนจากข้อมูล 3 กลุ่มซึ่งสุ่มจากประชากรที่มีลักษณะการแจกแจงต่างกัน เมื่อคำนวณจากข้อมูลเดิม กับวิธีแปลงข้อมูล 4 รูปแบบ โดยมีอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05 ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 5 และอัตราความแปรปรวนไม่เท่ากันเป็น 1 : 2 : 3

ผลจากการวางที่ 8 และแผนภาพที่ 7

ผลการทดลองเมื่อขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 5 ความแปรปรวนของประชากรทั้ง 3 กลุ่มเท่ากัน เป็น 1 : 2 : 3 โดยมีอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05

ความสามารถในการควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากการทดลอง กับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุ

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น NNN ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโดยใช้รูปสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ ล็อกฐาน 10 (จากการวางเมื่อเคลต่า = 0) พบว่าสามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากการทดลองได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐาน 10 ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากการทดลอง มีอัตราความคลาดเคลื่อนมากกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น BBX ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโดยใช้รูปสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ ล็อกฐาน 10 และโดยใช้ล็อกฐาน 10 (จากการวางเมื่อเคลต่า = 0) พบว่าสามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากการทดลองได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น LLL ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโดยใช้รูปสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ ล็อกฐาน 10 (จากการวางเมื่อเคลต่า = 0) พบว่าสามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากการทดลองได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐาน 10 ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากการทดลอง มีอัตราความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น NUL ค่าอ่านจากการทดสอบเอฟเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโดยใช้รหัสสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน โดยใช้ล็อกฐาน 10 และโดยใช้ล็อกฐานอี (จากตารางเมื่อเคลต้า = 0) พบว่าสามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง ได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ได้เมื่อกำหนดจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูล

4 รูปแบบ

จากการคำนวณค่าอำนาจการทดสอบเอฟ เมื่อเดลต้า (Delta) มีค่าเท่ากับ 0.6 , 0.5 6 , 1.0 6 , 1.5 6 และ 2.0 6 ตามลำดับ พบว่า เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากร เป็น NNN ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ได้เมื่อกำหนดจากข้อมูลดิบ ใช้วิธีแปลงข้อมูลโดยใช้รูปสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ล็อกฐาน 10 พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนการแปลงรูปโดยใช้ล็อกฐานอื่น พบว่าเมื่อเดลต้ามีค่าเท่ากับ 0.6 , 0.5 6 , 1.5 6 และ 2.0 6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเดลต้ามีค่าเท่ากับ 1.0 6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากการแปลงรูปโดยใช้ล็อกฐานอื่น ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากร เป็น UUU ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ได้เมื่อกำหนดจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงรูปข้อมูลโดยใช้รูปสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน โดยใช้ล็อกฐาน 10 และโดยใช้ล็อกฐานอื่น พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากร เป็น LLL ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ได้เมื่อกำหนดจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงรูปข้อมูลโดยใช้รูปสอง และโดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ล็อกฐาน 10 พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการแปลงรูปโดยใช้ล็อกฐานอื่น เมื่อเดลต้ามีค่าเท่ากับ 0.6 , 0.5 6 , 1.5 6 และ 2.0 6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ ไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเดลต้ามีค่าเท่ากับ 1.0 6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากการแปลงรูปโดยใช้ล็อกฐานอื่น ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น NUL ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ จากข้อมูลที่ได้เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงรูปข้อมูลโดยใช้สูตรสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้สูตรฐาน 10 พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการแปลงรูปโดยใช้สูตรฐานอื่น เมื่อเคลตัมมีค่าเท่ากับ 0.6 , 0.5 6 , 1.5 6 และ 2.0 6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ ไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเคลตัมมีค่าเท่ากับ 1.0 6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากการแปลงรูปโดยใช้สูตรฐานอื่น ให้ค่าอำนาจการทดสอบน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

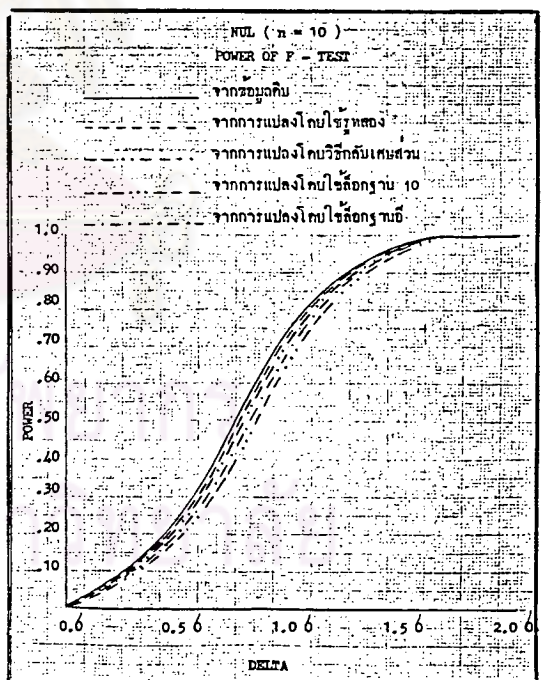
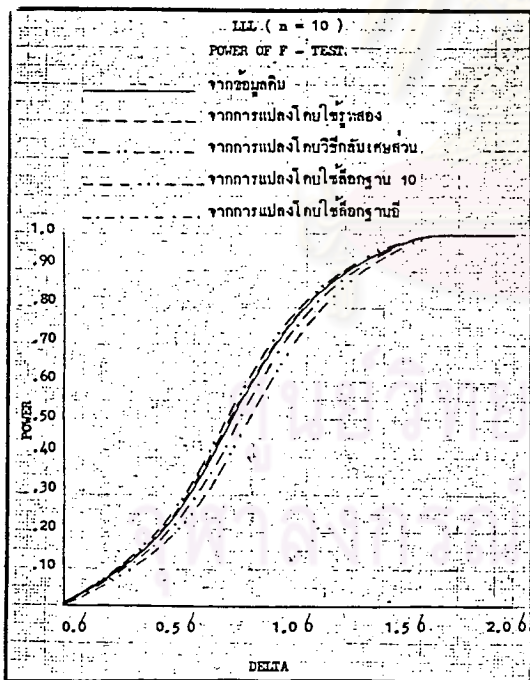
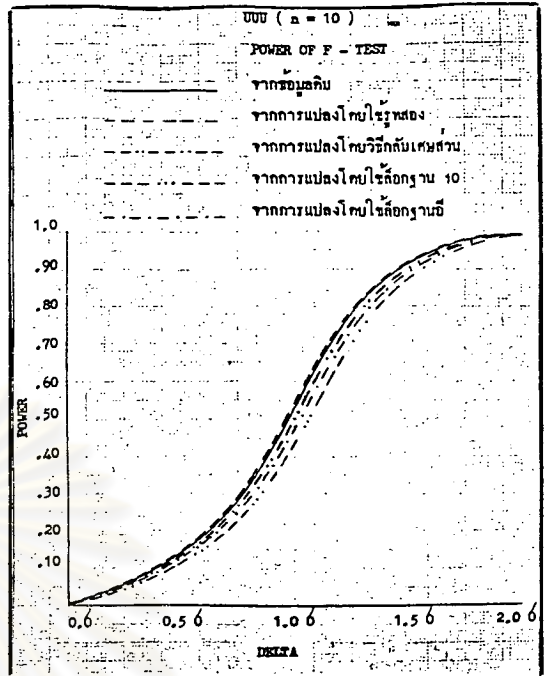
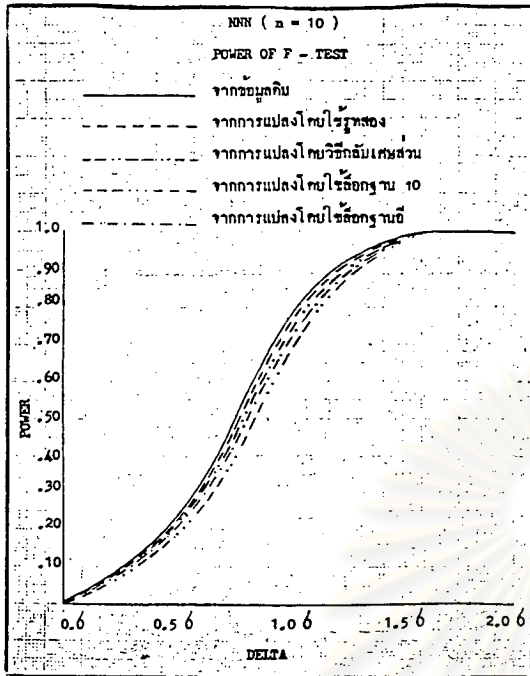
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9

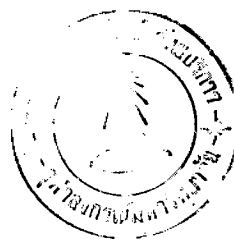
เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟค่าความถี่จากข้อมูล 3 กลุ่ม ซึ่งสุ่มจากประชากรที่มีลักษณะการแจกแจงค่ากัน
เมื่อคำนวณจากข้อมูลกับวิธีแปลงข้อมูล 4 รูปแบบ โดยมีอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05
ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 10 และอัตราความแปรปรวนไม่เท่ากันเป็น 1 : 2 : 3

วิธีหาค่าอำนาจการทดสอบเอฟ	ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจำแนกตามลักษณะการแจกแจงของประชากร																			
	NNN					BBB					LLL					NUL				
	เทสต์ค่า					เทสต์ค่า					เทสต์ค่า					เทสต์ค่า				
	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06
เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ	.054	.233	.774	.992	1.0	.063	.147	.543	.923	.994	.056	.253	.751	.981	.999	.056	.252	.765	.981	.999
เมื่อแปลงข้อมูลโดยวิธีทูตสอง	.054	.232	.772	.991	1.0	.063	.149	.543	.924	.994	.057	.254	.751	.981	.999	.054	.251	.763	.981	.999
เมื่อแปลงข้อมูลโดยวิธีกลีบเศษส่วน	.055	.225	.767	.989	1.0	.062	.148	.544	.922	.995	.056	.247	.754	.980	.999	.053	.245	.759	.981	.999
เมื่อแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐาน 10	.036	.180	.732	.985	1.0	.048	.134	.507	.906	.993	.039	.207	.689	.970	.999	.037	.205	.719	.977	.999
เมื่อแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐานอื่น	.051	.219	.762	.989	1.0	.060	.141	.528	.919	.994	.049	.240	.733	.980	.999	.047	.233	.747	.980	.999

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 8 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟค่าพารามิเตอร์จากข้อมูล 3 กลุ่มซึ่งสุ่มจากประชากรที่มีลักษณะการแจกแจงต่างกัน เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูล 4 รูปแบบ โดยมีอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05 ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 10 และอัตราความแปรปรวนไม่เท่ากันเป็น 1 : 2 : 3

ผลจากตารางที่ 9 และแผนภาพที่ 8

ผลการทดลองเมื่อขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 10 ความแปรปรวนของประชากรทั้ง 3 กลุ่มไม่เท่ากันเป็น $1 : 2 : 3$ โดยมีอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05

ความสามารถในการควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง กับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุ

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น NIN ค่าอำนาจการทดสอบเอฟเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโดยใช้รหัสสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ล็อกฐานอี (จากตารางเมื่อเคลต่า = 0) พบว่าสามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลองได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐาน 10 ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง มีอัตราความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น UUB ค่าอำนาจการทดสอบเอฟเมื่อแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐาน 10 และโดยใช้ล็อกฐานอี (จากตารางเมื่อเคลต่า = 0) พบว่าสามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง ได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05 ส่วนค่าอำนาจการทดสอบเอฟเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงโดยใช้รหัสสอง และโดยวิธีกลับเศษส่วน พบว่าไม่สามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลองได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05 เนื่องจากความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง มีอัตราความคลาดเคลื่อนมากกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น LLL ค่าอำนาจการทดสอบเอฟเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโดยใช้รหัสสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ล็อกฐานอี (จากตารางเมื่อเคลต่า = 0) พบว่าสามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง ได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐาน 10 ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง มีอัตราความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น $N(\mu, \sigma^2)$ ถ้าอ่านาจากการทดสอบเอฟ เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโดยใช้วิธีสอง โดยวิธีที่กลับเศษส่วน และโดยใช้ ล็อกฐานอี (จากตารางเมื่อเคลค่า = 0) พบว่าสามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อน ประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง ได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05 ส่วนการ แปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐาน 10 ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง มีอัตรา ความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ไคเมื่อคำนวณจากข้อมูลคิบ กับวิธีแปลงข้อมูล

4 รูปแบบ

จากการคำนวณค่าอำนาจการทดสอบเอฟ เมื่อเดลต้า (Delta) มีค่าเท่ากับ 0.6 , 0.5 6 , 1.0 6 , 1.5 6 และ 2.0 6 ตามลำดับ พบว่า เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากร เป็น MNV ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ไคเมื่อคำนวณจากข้อมูลคิบ กับวิธีแปลงข้อมูลโดยใช้รูดสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ลัทธิฐานดี พบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ลัทธิฐาน 10 เมื่อเดลต้ามีค่าเท่ากับ 0.6 , 1.5 6 และ 2.0 6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเดลต้ามีค่าเท่ากับ 0.5 6 และ 1.0 6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟโดยใช้ลัทธิฐาน 10 ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากร เป็น BVV ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ไคเมื่อคำนวณจากข้อมูลคิบ กับวิธีแปลงข้อมูลโดยใช้รูดสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ลัทธิฐานดี พบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ลัทธิฐาน 10 เมื่อเดลต้ามีค่าเท่ากับ 0.6 , 0.5 6 1.5 6 และ 2.0 6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเดลต้ามีค่าเท่ากับ 1.0 6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟโดยใช้ลัทธิฐาน 10 ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากร เป็น LLL ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ไคเมื่อคำนวณจากข้อมูลคิบ กับวิธีแปลงข้อมูลโดยใช้รูดสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ลัทธิฐานดี พบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ลัทธิฐาน 10 เมื่อเดลต้ามีค่าเท่ากับ 0.6 , 1.5 6 และ 2.0 6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเดลต้ามีค่าเท่ากับ 0.5 6 และ 1.0 6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟโดยใช้ลัทธิฐาน 10 ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากร เป็น $N(\mu, \sigma^2)$ ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ
 ที่ได้เมื่อกำหนดจากข้อมูลเดิม กับวิธีแปลงข้อมูลโดยใช้รูปสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้
 ล็อกฐานอื่น พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการแปลงข้อมูล
 โดยใช้ล็อกฐาน 10 เมื่อเคลมามีค่าเท่ากับ 0.6 , 1.5 6 และ 2.0 6 ค่าอำนาจการทดสอบ
 เอฟไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเคลมามีค่าเท่ากับ
 0.5 6 และ 1.0 6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟโดยใช้ล็อกฐาน 10 ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ
 น้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

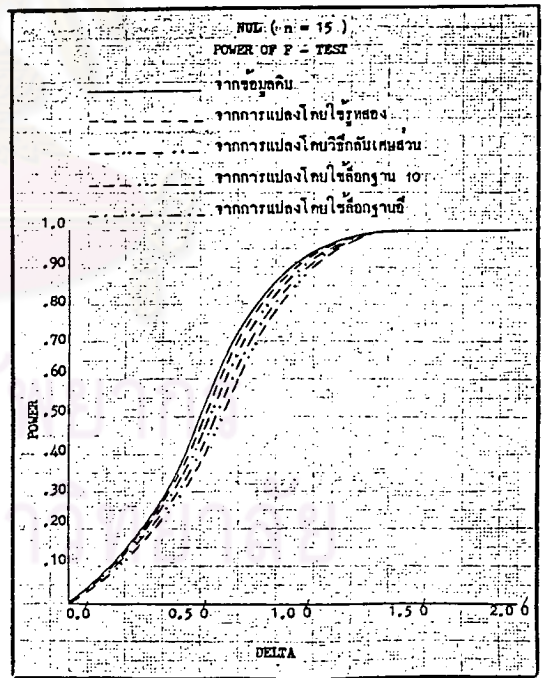
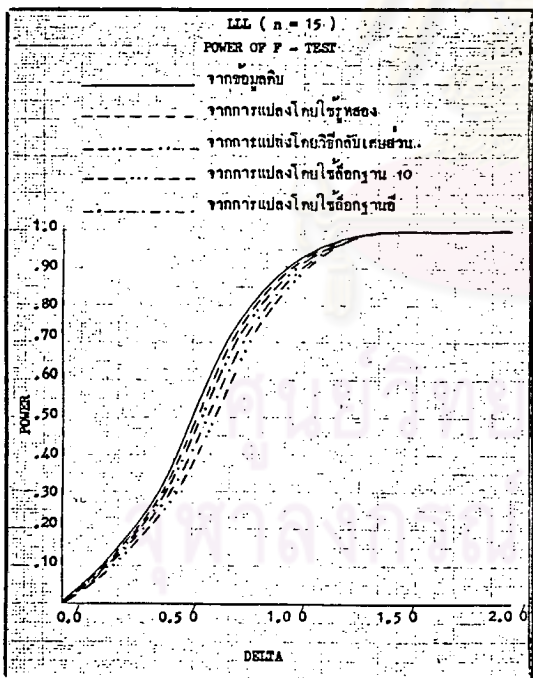
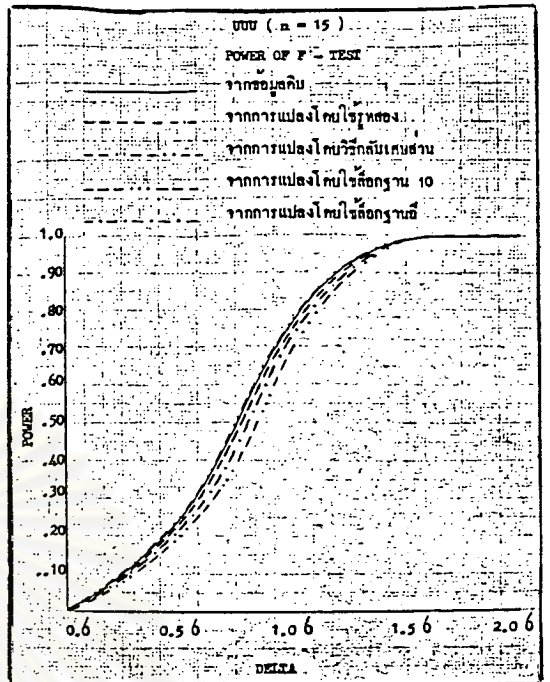
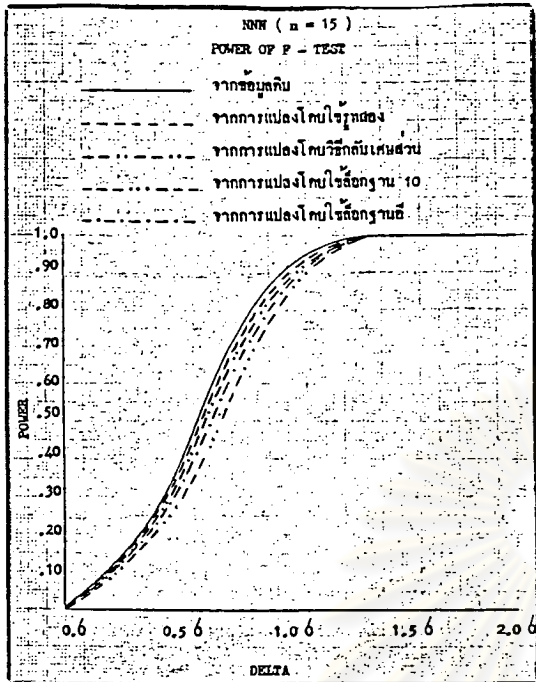
ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10

เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเมื่อคำนวณจากข้อมูล 3 กลุ่ม ซึ่งสุ่มจากประชากรที่มีลักษณะการแจกแจงต่างกัน เมื่อคำนวณจากข้อมูลกับวิธีแปลงข้อมูล 4 รูปแบบ โดยมีอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05 ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 15 และอัตราความแปรปรวนไม่เท่ากันเป็น 1 : 2 : 3

วิธีหาค่าอำนาจการทดสอบ	ค่าอำนาจการทดสอบเมื่อจำแนกตามลักษณะการแจกแจงของประชากร																			
	NNN					BBB					LLL					NUL				
	เกณฑ์					เกณฑ์					เกณฑ์					เกณฑ์				
	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06	0.6	0.56	1.06	1.56	2.6	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06
เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ	.058	.364	.920	.998	1.0	.064	.247	.784	.991	1.0	.058	.389	.908	.997	1.0	.048	.382	.915	.997	1.0
เมื่อแปลงข้อมูลโดยวิธีสอง	.056	.358	.918	.998	1.0	.063	.248	.784	.991	1.0	.058	.385	.907	.997	1.0	.047	.376	.913	.997	1.0
เมื่อแปลงข้อมูลโดยวิธีกลับเศษส่วน	.059	.352	.912	.998	1.0	.063	.247	.785	.991	1.0	.060	.378	.899	.996	1.0	.049	.365	.906	.996	1.0
เมื่อแปลงข้อมูลโดยวิธีตาราง 10	.037	.284	.890	.998	1.0	.041	.208	.750	.986	1.0	.033	.317	.883	.996	1.0	.032	.319	.889	.997	1.0
เมื่อแปลงข้อมูลโดยวิธีตารางอื่น	.052	.323	.903	.998	1.0	.055	.228	.769	.987	1.0	.046	.349	.894	.996	1.0	.036	.348	.902	.997	1.0

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 9 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟค่ารวมจากข้อมูล 3 กลุ่มซึ่งสุ่มจากประชากรที่มีลักษณะการแจกแจงต่างกัน เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูล 4 รูปแบบ โดยมีอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05 ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 15 และอัตราความแปรปรวนไม่เท่ากันเป็น 1 : 2 : 3

ผลจากการวางที่ 10 และแผนภาพที่ 9

ผลการทดลองเมื่อขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 15 ความแปรปรวนของประชากรทั้ง 3 กลุ่มไม่เท่ากันเป็น $1 : 2 : 3$ โดยมีอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05

ความสามารถในการควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง กับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุ

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น MMN ทำอำนาจการทดสอบเอฟเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโดยใช้สูตรสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ล็อกฐานอี (จากตารางเมื่อ $เคลต้า = 0$) พบว่าสามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง ได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐาน 10 ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง มีอัตราความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น BBB ทำอำนาจการทดสอบเอฟเมื่อแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐาน 10 และโดยใช้ล็อกฐานอี (จากตารางเมื่อ $เคลต้า = 0$) พบว่าสามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลองได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05 ส่วนอำนาจการทดสอบเอฟเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงโดยใช้สูตรสอง และโดยวิธีกลับเศษส่วน พบว่าไม่สามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลองได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05 เนื่องจาก ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลองมีอัตราความคลาดเคลื่อนมากกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น LLL ทำอำนาจการทดสอบเอฟเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโดยใช้สูตรสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ล็อกฐานอี (จากตารางเมื่อ $เคลต้า = 0$) พบว่าสามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง ได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐาน 10 ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง มีอัตราความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น NUL ค่าอำนาจการทดสอบเอฟเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโดยใช้วิธีสอง และโดยวิธีกดับเศษส่วน (จากการางเมื่อเคลต่า = 0) พบว่าสามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลองได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ลือกฐาน 10 และโดยใช้ลือกฐานอี ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง มีอัตราความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ไคเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูล

4 รูปแบบ

จากการคำนวณค่าอำนาจการทดสอบเอฟ เมื่อเคลต้า (Delta) มีค่าเท่ากับ 0.6 0.5 0.1 0.6 , 1.5 0.6 และ 2.0 0.6 ตามลำดับ พบว่า เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากร เป็น MNV ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ไคเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงโดยใช้ รุทสอง และโดยวิธีกลับเศษส่วน พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ลอการิทึม 10 และโดยใช้ลอการิทึมอื่น เมื่อเคลต้ามีค่าเท่ากับ 0.6 , 1.0 0.6 , 1.5 0.6 และ 2.0 0.6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเคลต้ามีค่าเท่ากับ 0.5 0.6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ โดยใช้ลอการิทึม 10 และโดยใช้ลอการิทึมอื่น ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากร เป็น ขยบ ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ จากข้อมูลที่ไคเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูลโดยใช้ รุทสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ลอการิทึมอื่น พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ลอการิทึม 10 เมื่อเคลต้ามีค่าเท่ากับ 0.6 , 1.5 0.6 และ 2.0 0.6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ ไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเคลต้ามีค่าเท่ากับ 0.5 0.6 และ 1.0 0.6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟโดยใช้ลอการิทึม 10 ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากร เป็น LLL ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ จากข้อมูลที่ไคเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูลโดยใช้ รุทสอง และโดยวิธีกลับเศษส่วน พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ ลอการิทึม 10 และโดยใช้ลอการิทึมอื่น เมื่อเคลต้ามีค่าเท่ากับ 0.6 , 1.0 0.6 , 1.5 0.6 และ 2.0 0.6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเคลต้ามีค่าเท่ากับ 0.5 0.6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟโดยใช้ลอการิทึม 10 และโดยใช้ ลอการิทึมอื่น ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น NUL ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ จากข้อมูลที่ได้เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูลโดยใช้รูปสอง และโดยวิธีกลับเศษส่วน พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ ล็อกฐาน 10 และโดยใช้ล็อกฐานอื่น เมื่อเคลคามีค่าเท่ากับ 0.6 , 1.0 6 , 1.5 6 และ 2.0 6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 แต่เมื่อเคลคามีค่าเท่ากับ 0.5 6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟโดยใช้ล็อกฐาน 10 และโดยใช้ล็อกฐานอื่น ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

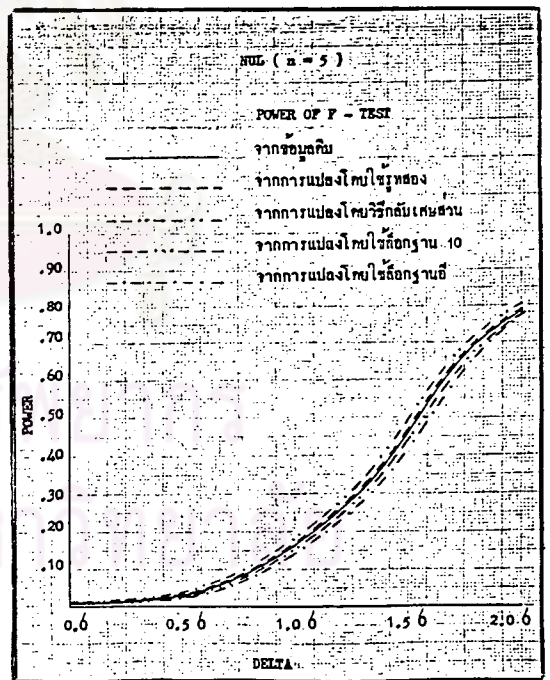
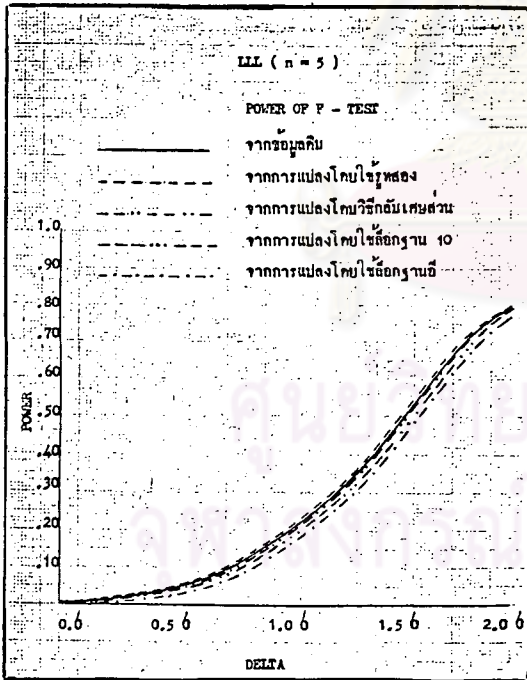
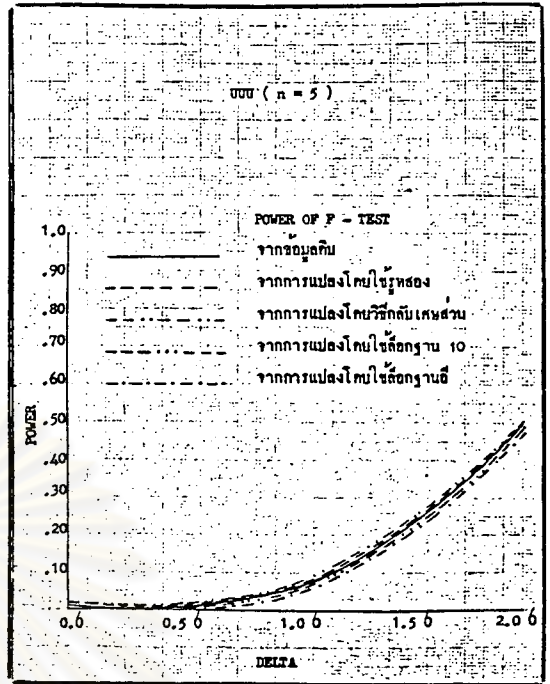
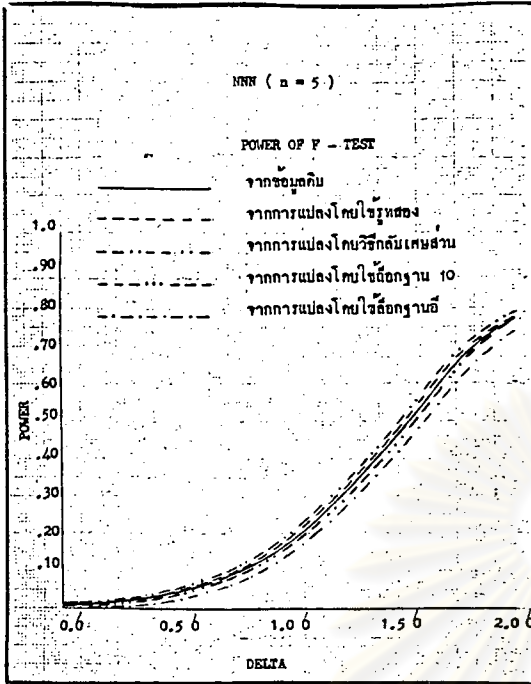

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟค่าจำนวนจากข้อมูล 3 กลุ่ม ซึ่งสุ่มจากประชากรที่มีลักษณะการแจกแจงต่างกัน เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูล 4 รูปแบบ โดยมีอัตราความกลากเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01 ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 5 และอัตราความแปรปรวนไม่เท่ากันเป็น 1 : 2 : 3

วิธีหาค่าอำนาจการทดสอบเอฟ	ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจำแนกตามลักษณะการแจกแจงของประชากร																			
	NNN					BBB					LLL					NUL				
	เคลค่า					เคลค่า					เคลค่า					เคลค่า				
	0.6	0.50	1.00	1.50	2.00	0.6	0.50	1.00	1.50	2.00	0.6	0.50	1.00	1.50	2.00	0.6	0.50	1.00	1.50	2.00
เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ	.009	.047	.174	.470	.774	.010	.018	.062	.231	.494	.005	.041	.192	.472	.798	.018	.041	.162	.473	.789
เมื่อแปลงข้อมูลโดยวิธีหสอง	.009	.048	.175	.476	.777	.009	.019	.064	.232	.491	.005	.041	.191	.473	.803	.018	.042	.161	.475	.791
เมื่อแปลงข้อมูลโดยวิธีกลับเศษส่วน	.010	.049	.176	.482	.784	.010	.021	.065	.232	.486	.005	.040	.189	.472	.805	.017	.041	.159	.484	.803
เมื่อแปลงข้อมูลโดยวิธีช้อยฐาน 10	.010	.047	.175	.471	.777	.010	.018	.063	.230	.487	.005	.037	.181	.469	.802	.016	.042	.154	.472	.795
เมื่อแปลงข้อมูลโดยวิธีช้อยฐานอื่น	.005	.038	.150	.421	.743	.007	.014	.051	.204	.463	.004	.026	.156	.430	.773	.011	.033	.125	.438	.769

คู่มือวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 10 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟค่าจำนวนจากข้อมูล 3 กลุ่มซึ่งสุ่มจากประชากรที่มีลักษณะการแจกแจงต่างกัน เมื่อคำนวณจากข้อมูลเดิม กับวิธีแปลงข้อมูล 4 รูปแบบ โดยมีอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01 ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 5 และอัตราความแปรปรวนไม่เท่ากันเป็น 1 : 2 : 3

ผลจากตารางที่ 11 และแผนภาพที่ 10

ผลการทดลองเมื่อขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 5 ความแปรปรวนของประชากรทั้ง 3 กลุ่ม ไม่เท่ากันเป็น $1 : 2 : 3$ โดยมีอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01

ความสามารถในการควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง กับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุ

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น NNN ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโดยใช้รูปสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ ดีกรีฐาน 10 (จากตารางเมื่อเคลตต้า = 0) พบว่าสามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง ได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ดีกรีฐานอื่น ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง มีอัตราความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น ขขข ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโดยใช้รูปสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน โดยใช้ ดีกรีฐาน 10 และโดยใช้ดีกรีฐานอื่น (จากตารางเมื่อเคลตต้า = 0) พบว่าสามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง ได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น LLL ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโดยใช้รูปสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน โดยใช้ ดีกรีฐาน 10 และโดยใช้ดีกรีฐานอื่น (จากตารางเมื่อเคลตต้า = 0) พบว่าไม่สามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง ได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01 เนื่องจากความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง มีอัตราความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากร เป็น $N(\mu, \sigma^2)$ ถ้าอำนาจการทดสอบเอฟ เมื่อแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐาน e พบว่าสามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลองได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ α ส่วนค่าอำนาจการทดสอบเอฟเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโดยใช้ฐานสอง โดยวิธีกึ่งพิเศษส่วน และใช้ล็อกฐาน 10 พบว่าไม่สามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลองได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ α เนื่องจากความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง มีอัตราความคลาดเคลื่อนมากกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ α

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ไ้เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูล

4 รูปแบบ

จากการศึกษาค่าอำนาจการทดสอบเอฟ เมื่อเคลด้า (Delta) มีค่าเท่ากับ 0.6 , 0.5 6 , 1.0 6 , 1.5 6 และ 2.0 6 ตามลำดับ พบว่า เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากร เป็น NNN ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ไ้เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูลโดยใช้รฐสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ล้อกฐาน 10 พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ล้อกฐานอี เมื่อเคลด้ามีค่าเท่ากับ 0.6 , 0.5 6 , 1.0 6 และ 2.0 6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่เมื่อเคลด้ามีค่าเท่ากับ 1.5 6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟโดยใช้ล้อกฐานอี ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากร เป็น UUU ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ไ้เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูลโดยใช้รฐสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน โดยใช้ล้อกฐาน 10 และโดยใช้ล้อกฐานอี พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากร เป็น LLL ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ไ้เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูลโดยใช้รฐสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน โดยใช้ล้อกฐาน 10 และโดยใช้ล้อกฐานอี พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

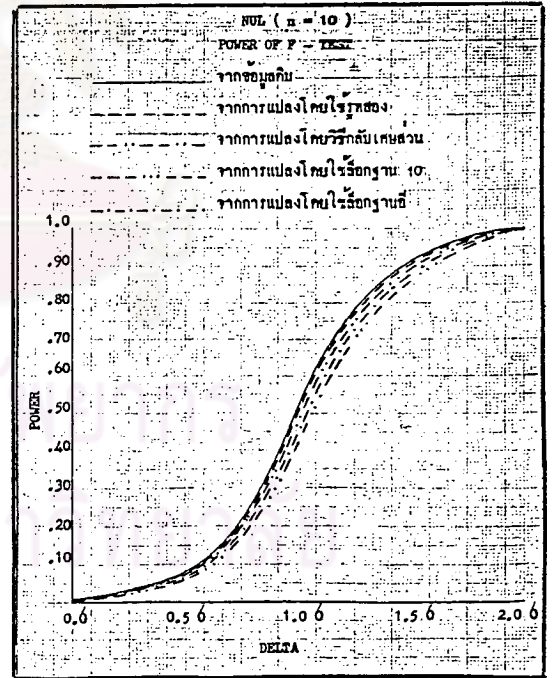
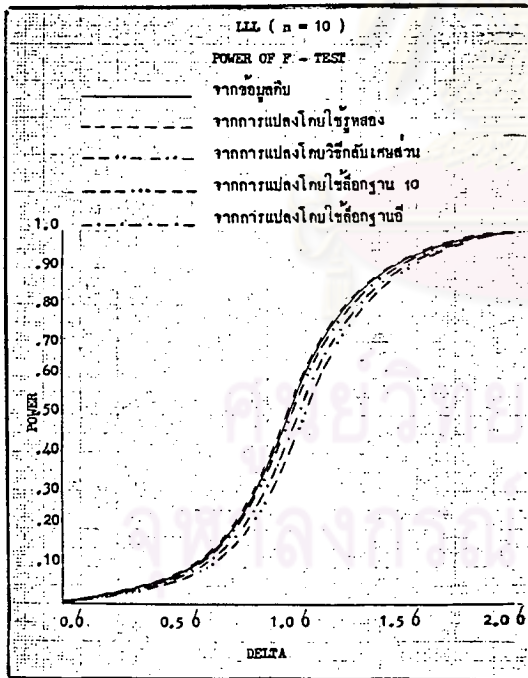
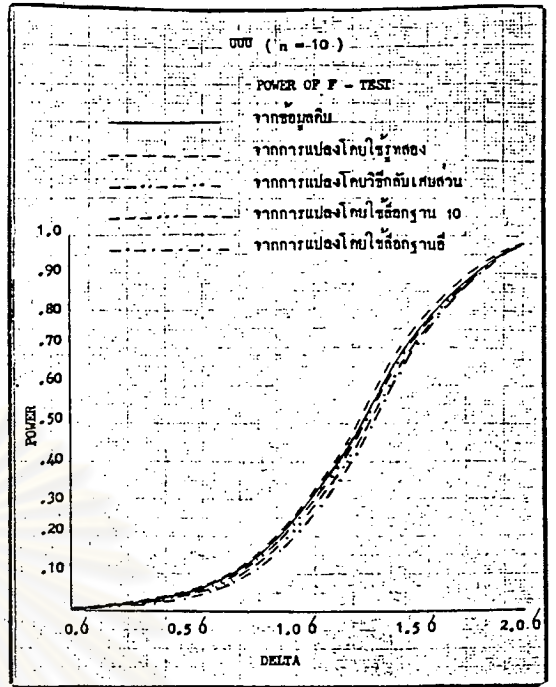
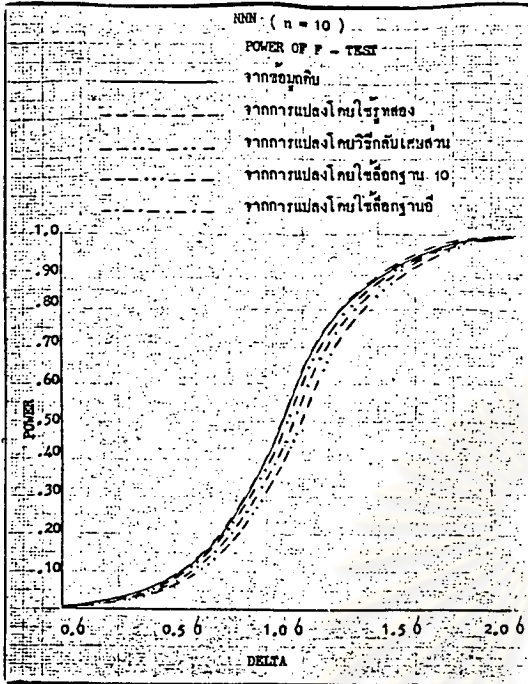
เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากร เป็น NUL ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ไ้เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูลโดยใช้รฐสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน โดยใช้ล้อกฐาน 10 และโดยใช้ล้อกฐานอี พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 12

เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟค่าความยาวจากข้อมูล 3 กลุ่ม ซึ่งสุ่มจากประชากรที่มีลักษณะการแจกแจงต่างกัน เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูล 4 รูปแบบ โดยมีอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระกบ .01 ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 10 และอัตราความแปรปรวนไม่เท่ากันเป็น 1 : 2 : 3

วิธีหาค่าอำนาจการทดสอบเอฟ	ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจำแนกตามลักษณะการแจกแจงของประชากร																			
	NNN					BBB					LLL					NUL				
	ทดสอบค่า					ทดสอบค่า					ทดสอบค่า					ทดสอบค่า				
	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06
เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ	.014	.087	.524	.926	1.0	.013	.046	.263	.718	.980	.008	.032	.499	.918	.996	.009	.084	.524	.922	.994
เมื่อแปลงข้อมูลโดยใช้วิธีทดสอบ	.014	.087	.527	.926	1.0	.013	.045	.266	.719	.980	.009	.083	.503	.916	.995	.009	.084	.523	.923	.994
เมื่อแปลงข้อมูลโดยใช้วิธีกลับเศษส่วน	.014	.085	.523	.927	1.0	.013	.047	.269	.718	.979	.009	.081	.502	.916	.993	.009	.081	.520	.921	.995
เมื่อแปลงข้อมูลโดยใช้สื่อกราน 10	.009	.061	.457	.902	1.0	.006	.031	.224	.665	.972	.004	.056	.439	.893	.993	.005	.066	.461	.908	.993
เมื่อแปลงข้อมูลโดยใช้สื่อกรานอื่น	.011	.083	.499	.919	1.0	.010	.040	.254	.704	.979	.009	.070	.483	.913	.995	.008	.079	.507	.917	.994

คู่มือวิทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 11 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟค่าพหุคูณจากข้อมูล 3 กลุ่มซึ่งสุ่มจากประชากร
 ที่มีลักษณะการแจกแจงต่างกัน เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูล 4
 รูปแบบ โดยมีอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01 ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
 เท่ากับ 10 และอัตราความแปรปรวนไม่เท่ากันเป็น 1 : 2 : 3

ผลจากตารางที่ 12 และแผนภาพที่ 11

ผลการทดลองเมื่อขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 10 ความแปรปรวนของประชากรทั้ง 3 กลุ่มไม่เท่ากันเป็น 1 2 3 โดยมีอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01

ความสามารถในการควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลองกับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุ

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น NNN ค่าอำนาจการทดสอบเอฟเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโดยใช้รูปสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน โดยใช้ล็อกฐาน 10 และโดยใช้ล็อกฐานอี (จากตารางเมื่อเคลต้า = 0) พบว่าสามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง ได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น UUU ค่าอำนาจการทดสอบเอฟเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโดยใช้รูปสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ล็อกฐานอี (จากตารางเมื่อเคลต้า = 0) พบว่าสามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลองได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐาน 10 ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง มีอัตราความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น LLL ค่าอำนาจการทดสอบเอฟเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโดยใช้รูปสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ล็อกฐานอี (จากตารางเมื่อเคลต้า = 0) พบว่าสามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง ได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01 ส่วนค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากการแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐาน 10 พบว่าไม่สามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลองได้เท่ากับ

อัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01 เนื่องจากความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง มีอัตราความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น NUL คำอ่านจากการทดสอบเอฟเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโดยใช้รหัสสอง โดยวิธีกึ่งลับเศษส่วน และโดยใช้สื่อฐานอื่น (จากตารางเมื่อเคลตค่า = 0) พบว่าสามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลองได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้สื่อฐาน 10 ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง มีอัตราความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ไคเมื่อกำหนดจากข้อมูลคิกับวิธีแปลงข้อมูล

4 รูปแบบ

จากการศึกษาคำอำนาจการทดสอบเอฟ เมื่อเดลต้า (Delta) มีค่าเท่ากับ 0.6 , 0.56 , 1.06 , 1.56 และ 2.06 ตามลำดับ พบว่าเมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น NNN คำอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ไคเมื่อกำหนดจากข้อมูลคิกับวิธีแปลงรูปโดยใช้รูปสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ลอการิทึม พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ลอการิทึม 10 เมื่อเดลต้ามีค่าเท่ากับ 0.6 , 0.56 , 1.56 และ 2.06 คำอำนาจการทดสอบเอฟ ไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แต่เมื่อเดลต้ามีค่าเท่ากับ 1.06 คำอำนาจการทดสอบเอฟจากการแปลงข้อมูลโดยใช้ลอการิทึม 10 ให้คำอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น UUU คำอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ไคเมื่อกำหนดจากข้อมูลคิกับวิธีแปลงรูปโดยใช้รูปสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ลอการิทึม พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ลอการิทึม 10 เมื่อเดลต้ามีค่าเท่ากับ 0.6 , 0.56 และ 2.06 คำอำนาจการทดสอบเอฟ ไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แต่เมื่อเดลต้ามีค่าเท่ากับ 1.06 และ 1.56 คำอำนาจการทดสอบเอฟจากการแปลงข้อมูลโดยใช้ลอการิทึม 10 ให้คำอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น LLU คำอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ไคเมื่อกำหนดจากข้อมูลคิกับวิธีแปลงรูปโดยใช้รูปสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ลอการิทึม พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ลอการิทึม 10 เมื่อเดลต้ามีค่าเท่ากับ 0.6 , 0.56 , 1.56 และ 2.06 คำอำนาจการทดสอบเอฟ ไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่เมื่อเดลต้ามีค่าเท่ากับ 1.06 คำอำนาจการทดสอบเอฟจากการแปลงรูปโดยใช้ลอการิทึม 10 ให้คำอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น $N(\mu, \sigma^2)$ ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ จากข้อมูลที่ได้เมื่อกำหนดจากข้อมูลเดิม กับวิธีแปลงรูปโดยใช้สูตรสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้สูตรอื่น พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้สูตรอื่น 10 เมื่อเคลตค่ามีค่าเท่ากับ 0.6 , 0.5 6 , 1.5 6 และ 2.0 6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ ไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่เมื่อเคลตค่ามีค่าเท่ากับ 1.0 6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากการแปลงรูปโดยใช้สูตรอื่น 10 ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

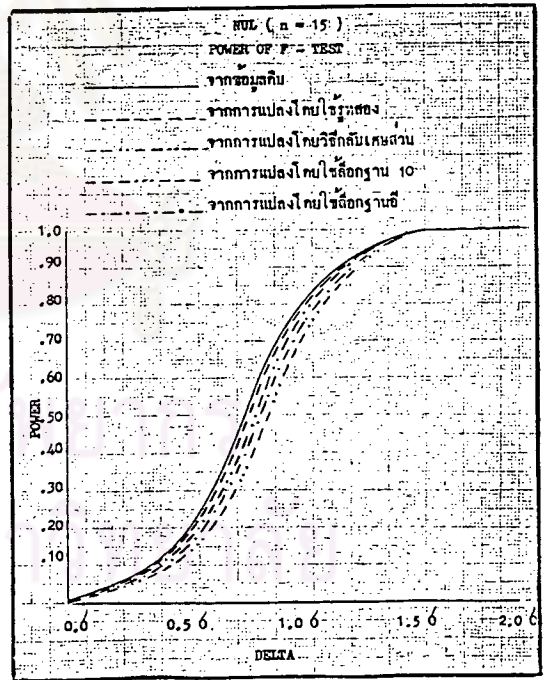
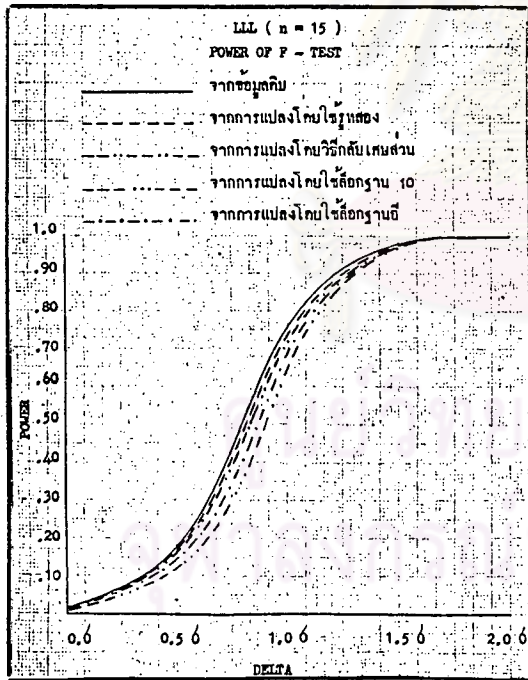
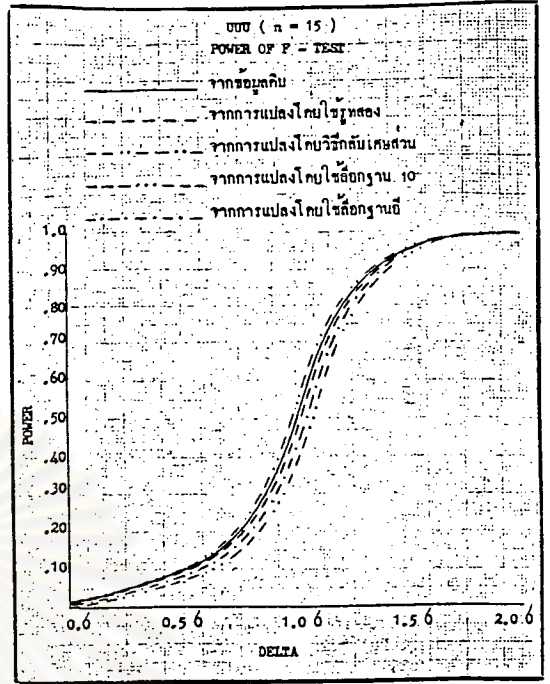
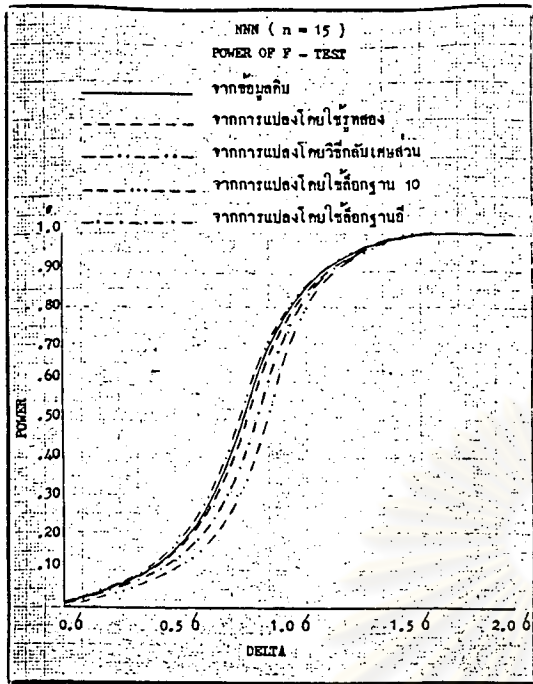
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13

เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟค่าจำนวนจากข้อมูล 3 กลุ่ม ซึ่งสุ่มจากประชากรที่มีลักษณะการแจกแจงต่างกัน เมื่อค่าจำนวนจากข้อมูลกับวิธีแปลงข้อมูล 4 รูปแบบ โดยมีอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01 ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 15 และอัตราความแปรปรวนไม่เท่ากันเป็น 1 : 2 : 3

วิธีหาค่าอำนาจการทดสอบเอฟ	ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจำแนกตามลักษณะการแจกแจงของประชากร																			
	NNN					BBB					LLL					NUL				
	เกณฑ์					เกณฑ์					เกณฑ์					เกณฑ์				
	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06	0.6	0.56	1.0	1.56	2.06	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06	0.6	0.56	1.06	1.56	2.06
เมื่อค่าจำนวนจากข้อมูลกับ	.016	.157	.800	.994	1.0	.017	.102	.526	.951	.999	.014	.183	.766	.989	1.0	.012	.176	.776	.994	1.0
เมื่อแปลงข้อมูลโดยวิธีทสอง	.016	.156	.794	.994	1.0	.017	.102	.525	.952	.999	.014	.179	.761	.988	1.0	.011	.176	.771	.994	1.0
เมื่อแปลงข้อมูลโดยวิธีกลับเศษส่วน	.016	.147	.788	.944	1.0	.016	.102	.528	.955	.999	.012	.175	.755	.988	1.0	.011	.172	.766	.992	1.0
เมื่อแปลงข้อมูลโดยใช้ลอการาน 10	.008	.108	.742	.993	1.0	.008	.071	.470	.930	.999	.006	.120	.704	.986	1.0	.006	.123	.649	.990	1.0
เมื่อแปลงข้อมูลโดยใช้ลอการานอี	.010	.125	.768	.994	1.0	.014	.084	.501	.945	.999	.010	.155	.738	.988	1.0	.008	.153	.736	.992	1.0

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 12 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟค่าจำนวนจากข้อมูล 3 กลุ่มซึ่งสุ่มจากประชากรที่มีลักษณะการแจกแจงต่างกัน เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูล 4 รูปแบบ โดยมีอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระกำ .01 ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 15 และอัตราความแปรปรวนไม่เท่ากันเป็น 1 : 2 : 3

ผลจากตารางที่ 13 และแผนภาพที่ 12

ผลการทดลองเมื่อขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 15 ความแปรปรวนของประชากรทั้ง 3 กลุ่ม ไม่เท่ากันเป็น $1 : 2 : 3$ โดยมีอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01

ความสามารถในการควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง กับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุ

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น NNN ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ เมื่อแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐาน 10 และโดยใช้ล็อกฐานอี (จากตารางเมื่อเคลตต้า = 0) พบว่าสามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง ได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01 ส่วนค่าอำนาจการทดสอบเอฟเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบกับการแปลงโดยใช้ฐานสอง และโดยใช้วิธีกลับเศษส่วน พบว่าไม่สามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง ได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01 เนื่องจากความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง มีอัตราความคลาดเคลื่อนมากกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น UUN ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ... เมื่อแปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐาน 10 และโดยใช้ล็อกฐานอี (จากตารางเมื่อเคลตต้า = 0) พบว่าสามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง ได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01 ส่วนค่าอำนาจการทดสอบเอฟเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบกับการแปลงโดยใช้ฐานสอง และโดยใช้วิธีกลับเศษส่วน พบว่าไม่สามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง ได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01 เนื่องจากความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง มีอัตราความคลาดเคลื่อนมากกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น LLL คำอ่านาการทดสอบเอฟ เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโดยใช้รูปสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ ล็อกฐานอี (จากตารางเมื่อเคลต้า = 0) พบว่าสามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อน ประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง ได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01 ส่วนการ แปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐาน 10 ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง มีอัตรา ความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น NUL คำอ่านาการทดสอบเอฟ เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับการแปลงข้อมูลโดยใช้รูปสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ ล็อกฐานอี (จากตารางเมื่อเคลต้า = 0) พบว่าสามารถควบคุมอัตราความคลาดเคลื่อน ประเภทที่ 1 จากผลการทดลอง ได้เท่ากับอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01 ส่วนการ แปลงข้อมูลโดยใช้ล็อกฐาน 10 ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากผลการทดลองมีอัตรา ความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าอัตราความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ไคเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูล

4 รูปแบบ

จากการศึกษาอำนาจการทดสอบเอฟ เมื่อเดลต้า (Delta) มีค่าเท่ากับ 0.6 , 0.5 6 , 1.0 6 , 1.5 6 และ 2.0 6 ตามลำดับ พบว่า เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากร เป็น NNN ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ไคเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูลโดยใช้รูปสอง โขยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ลอการิทึม พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ลอการิทึม 10 เมื่อเดลต้า มีค่าเท่ากับ 0.6 , 1.5 6 และ 2.0 6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ ไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่เมื่อเดลต้ามีค่าเท่ากับ 0.5 6 และ 1.0 6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากการแปลงข้อมูลโดยใช้ลอการิทึม 10 ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากร เป็น ขขข ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ไคเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูลโดยใช้รูปสอง โขยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ลอการิทึม พบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ลอการิทึม 10 เมื่อเดลต้ามีค่าเท่ากับ 0.6 , 0.5 6 , 1.5 6 และ 2.0 6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ ไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่เมื่อเดลต้ามีค่าเท่ากับ 1.0 6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากการแปลงข้อมูลโดยใช้ลอการิทึม 10 ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากร เป็น LLL ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากข้อมูลที่ไคเมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูลโดยใช้รูปสอง โขยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้ลอการิทึม พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้ลอการิทึม 10 เมื่อเดลต้ามีค่าเท่ากับ 0.6 , 1.5 6 และ 2.0 6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ ไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่เมื่อเดลต้ามีค่าเท่ากับ 0.5 6 และ 1.0 6 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากการแปลงข้อมูลโดยใช้ลอการิทึม 10 ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อลักษณะการแจกแจงของประชากรเป็น $N(\mu, \sigma^2)$ ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ จากข้อมูลที่ได้เมื่อคำนวณจากข้อมูลดิบ กับวิธีแปลงข้อมูลโดยใช้สูตรสอง โดยวิธีกลับเศษส่วน และโดยใช้สูตรฐานดี พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ ส่วนการแปลงข้อมูลโดยใช้สูตรฐาน 10 เมื่อเคลคามีค่าเท่ากับ 0.6 , 1.5 และ 2.0 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟ ไม่มีความแตกต่างกับวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ แต่เมื่อเคลคามีค่าเท่ากับ 0.5 และ 1.0 ค่าอำนาจการทดสอบเอฟจากการแปลงข้อมูลโดยใช้สูตรฐาน 10 ให้ค่าอำนาจการทดสอบเอฟน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย